

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CALARASI

DECIZIA Nr.18/08.06.2007
privind solutionarea contestatiei depusa de societatea X
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 10443/26.04.2007

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor prin adresa nr.340925/24.04.2007 asupra contestatiei depusa de societatea X la Ministerul Economiei si Finantelor - Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.48480/20.04.2007 si inregistrata la Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor sub nr.340925/23.04.2007, impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 alin.(1) si art.179 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu dispozitiile pct.5.4 din Ordinul presedintelui ANAF nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de societatea X.

I. Din analiza contestatiei inregistrata la DGFP Calarasi sub nr.10443/26.04.2007, s-a constatat ca societatea X contesta Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. 19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza

constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei.

1. Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 societatea intelege sa conteste suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare, cu precizarea ca aceasta suma a facut obiectul contestatiei formulata impotriva Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007(emisa in baza aceluiasi raport de inspectie fiscala), in solutionarea careia DGFP Calarasi a emis Decizia nr.11/16.04.2007 prin care s-a dispus “*suspendarea solutionarii contestatiei pana la pronuntarea unei solutii cu caracter definitiv pe latura penala*”- criticata pentru nelegalitatea emiterii acesteia.

In opinia contestatoarei, pronuntarea unei solutii de catre DGFP Calarasi, desi conform dispozitiilor art.179 alin.(1) lit.c) din Codul de procedura fiscala competenta de solutionare revenea organelor constituite la nivel central, - este lovita de nulitate absoluta pentru incalcarea normelor de competenta materiala stabilite de Codul de procedura fiscala.

2.Motivele formulate in sustinerea contestatiei formulata impotriva taxei pe valoarea adaugata respinsa la rambursare sunt urmatoarele:

2.1. Privitor la refuzul dreptului de a deduce TVA aferenta intrarilor de echipamente si instalatii, in suma de X lei:

Constatarile si masurile organelor fiscale sunt netemeinice si nelegale, pentru urmatoarele motive:

In perioada analizata, 21.03.-31.12.2005, societatea a incheiat contracte de vanzare cumparare utilaje, echipamente si instalatii provenind de la dezafectarea unor obiective economice apartinand S.C. SIDERCA S.A cu: S.C. BERTRO CONSULT INTERNATIONAL SRL, S.C. MONDIAL TRADE EXIM SRL, S.C. APCALEM SRL, S.C. LEMTRANS INTERNATIONAL PROD COM S.A., S.C. REFRASIDLEM SRL, a caror validitate nu este contestata de catre organele fiscale.

In toate situatiile, in contractele de vanzare cumparare, livrarea marfii s-a realizat sub conditia “FRANCO locatia indicata de catre vanzator”- mentiune ignorata de organele de control, care au prezentat tendentios si incriminator faptul ca vanzarea marfurilor a fost efectuata “aproximativ in aceeasi zi” catre alt beneficiar.

Organele de control au mentionat ca societatea a incheiat contracte de prestari servicii pentru demontarea instalatiilor si echipamentelor iar in anexele de la facturile de prestari servicii se regasesc informatii despre cantitatile rezultate din demontare si tariful/tona, concluzionand ca societatea nu detine in proprietate spatii si utilaje necesare prelucrarii si transformarii “echipamentelor si instalatiilor” in “deseuri metalice feroase”.

Aceste afirmatii sunt conforme cu realitatea iar in situatia S.C. BERTRO PREST SRL se justifica diferenta scurta de timp dintre momentul cumpararii si revanzarii, datorita faptului ca pe langa contractul de vanzare cumparare, s-au mai incheiat:

- un contract de prestari servicii, obiectul contractului fiind demontarea instalatii si echipamente iar locatia sediul X ;

- un contract de inchiriere utilaje prin care societatea in cauza pune la dispozitia beneficiarului utilaje specializate si personalul aferent in vederea desfasurarii activitatilor la sediul din Prel. Bucuresti, nr.162, Calarasi.

De asemenea, au mai fost incheiate contracte de prestari servicii de demontare echipamente si instalatii, cu: S.C. PRODAGRA SRL, S.C. METAL STIL 2005 SRL si S.C. ROA IMPEX SRL.

Toate societatile furnizoare de echipamente si instalatii au constituit subiectul unor controale incrucisate efectuate de catre organele fiscale teritoriale, iar rezultatul acestor controale releva ca toate facturile de vanzari au fost inregistrate in contabilitatea societatilor emitente, iar TVA aferent acestora a fost reflectata in jurnalele de vanzari si corespunzator, in deconturile de TVA.

In lunile in care a rezultat TVA de plata, societatile in cauza si-au achitat obligatiile catre bugetul general consolidat.

Organele fiscale nu au retinut in sarcina nici unui furnizor obligatia aplicarii masurilor de simplificare, prevazute de art.160¹ din Codul fiscal, pentru livrarile de echipamente si instalatii.

Echipamentele si instalatiile achizitionate de la diversi furnizori, au fost demontate si transportate cu mijloace de transport inchiriate in acest sens (conform contractelor de transport) catre cei 3 beneficiari: S.C. REMAT S.A. , S.C. REMAT S.A. , S.C. REMAT HOLZ S.A. .

Intrucat echipamentele si instalatiile proveneau de la obiective economice dezafectate (S.C. SIDERCA S.A.) scopul cumpararii era de revanzare in conditii avantajoase, astfel incat inregistrarea acestora in contabilitate in contul 371” Marfuri” si nu in conturi de mijloace fixe, este justificata. Miscarea marfurilor (intrarea si vanzarea) s-a reflectat atat in fisele de magazie cat si in evidenta contabila.

Veniturile din tranzactiile derulate, au fost inregistrate integral, baza de impunere pentru impozitul datorat fiind corect determinata (Decizia nr.20/02.02.2007 privind nemodificarea bazei de impunere pentru impozitul pe veniturile microintreprinderilor).

Din punct de vedere al TVA:

In mod corect operatiunea de aprovizionare a fost considerata impozabila in regim normal, fara sa intre sub incidenta masurilor de simplificare, atat la furnizorii cat si la societate.

In mod corect livrarea echipamentelor si instalatiilor de la societate catre clienti/societati de tip REMAT(detinatoare de autorizatii de valorificare a

deseurilor eliberate de Comisia Nationala pentru Reciclarea Materialelor, aflate in subordinea Ministerului Industriei si Resurselor), s-a supus masurilor de simplificare din urmatoarele considerente:

In primul caz, dispozitiile Codului fiscal, referitoare la masurile de simplificare sunt aplicabile numai “ deseurilor si resturilor de metale feroase si neferoase, precum si materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora”, astfel cum sunt definite de O.U.G. nr.16/2001 privind gestionarea deseurilor industriale reciclabile, republicata, cu modificarile ulterioare, ori societatea nu a achizitionat deseuri ci echipamente si instalatii, asa cum rezulta din intreaga documentatie(contracte, facturi, avize).

“Codul fiscal:

ART. 160

Măsuri de simplificare

(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

a) deșeurile și materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;”

Pentru clarificarea aplicarii masurilor de simplificare, in cazul deseurilor si resturilor de metale feroase si neferoase, precum si materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, prin Decizia nr.1/2005, s-a stabilit explicit si limitativ ca, numai in relatia dintre o societate autorizata ca valorificator in conditiile O.U.G. nr.16/2001 si o persoana juridica impozabila, se aplica in mod obligatoriu regimul instituit de art.160¹ din Codul fiscal.

Decizia Comisiei fiscale centrale nr.1 din 18 martie 2005 pentru aprobarea solutiilor privind aplicarea unitara a unor prevederi referitoare la accize, taxa pe valoarea adaugata si probleme de procedura fiscala, publicata in M.O. Nr.360/27.04.2005 prevede:

“ II. Art. 160¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

1. Pentru bunurile achiziționate de societățile autorizate ca valorificator în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare, de la persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în scopul dezmembrării și valorificării deșeurilor de metale feroase și neferoase

obținute, se aplică în mod obligatoriu prevederile [art. 160¹](#) alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 65¹ din [Normele metodologice](#) de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 44/2004](#), cu modificările și completările ulterioare.

2. Obligația aplicării prevederilor menționate la pct. 1 revine atât furnizorilor, cât și beneficiarilor de astfel de bunuri.”

În acest context, în conformitate cu dispozițiile art.8 din O.U.G. nr.16/2001, republicată, doar agenții economici specializați, autorizați pentru activitatea de valorificare, pot desfășura această activitate în baza unei autorizații de valorificare emisă de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor, aflată în subordinea Ministerului Industriei și Resurselor.

Societatea nu a efectuat decât demontarea echipamentelor și instalațiilor și nu operațiuni de valorificare (în sensul definit în O.U.G. nr.16/2001, republicată). În consecință, nu a solicitat și evident nu a obținut o autorizație de la C.N.R.M.

Ordonanța de urgență nr.16/2001, republicată:

Contestatoarea consideră că dispozițiile imperative ale pct.65¹ alin.12, din N.M. emise în aplicarea art.160¹ din Codul fiscal, nu sunt incidente în speță, întrucât societatea nu îndeplinea condiția prevăzută expres în Decizia nr.1/2005 a Comisiei fiscale, respectiv nu deținea autorizație pentru activități de valorificare a deșeurilor, emisă în condițiile stipulate de O.U.G. Nr.16/2001, republicată.

De asemenea, invocarea dispozițiilor art.11 alin.1 și 2 din Codul fiscal, drept temei legal pentru reincadrarea tranzacției de către organele fiscale, prin reconsiderarea “echipamentelor și instalațiilor” ca fiind “deșeu de fier vechi” de la intrare, este eronată, întrucât acest articol conferă autorităților fiscale baza legală pentru reconsiderarea tranzacțiilor ținând cont de scopul acestora și nu a formei juridice pe care o îmbracă, atunci când stabilesc un impozit.

Ori în cazul tranzacțiilor derulate de societate, cuantumul TVA este corect stabilit iar scopul tranzacțiilor nu diferă de forma juridică și ambele sunt conforme cu realitatea.

Dacă însă, vom analiza conținutul N.M. aprobate prin H.G. nr.1840/2004, emise de M.F.P. în aplicarea art.11 din Codul fiscal, vom observa că această reincadrare este în afara cadrului legal, întrucât pct.1-20 din norme, restrâng sfera reconsiderării tranzacțiilor, exclusiv la cele realizate între persoane afiliate străine sau române, cu referire directă la preturile de transfer- în consecință, fără obiect în situația societății.

În consecință, textele de lege invocate de organele fiscale în obligarea societății la aplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de art.160¹ din Codul fiscal, nu sunt incidente în speță.

In cel de-al doilea caz, in relatia cu societatile de tip REMAT care detineau autorizatii pentru activitatea de valorificare a deseurilor, s-a procedat potrivit precizarilor din Decizia nr.1/2005.

Societatea, in calitate de furnizor, a aplicat dispozitiile art.160¹, respectiv alin.3 si 5 si cele din N.M. emise in aplicarea acestor dispozitii, publicate in H.G. Nr.84/2005.

Pentru intrarile de echipamente si utilaje, societatea a inregistrat in mod corect TVA deductibila in suma totala de X lei.

2.2. Referitor la refuzul dreptului de a deduce TVA aferenta unor facturi, in suma totala de X lei:

In fapt, in perioada controlata s-au identificat o serie de facturi fiscale, pentru care s-a refuzat dreptul de deducere a TVA in suma de X lei.

In drept, a fost invocata incalcarea dispozitiilor art.145, alin.4 si 5 din Codul fiscal.

In realitate, constatarile si masurile organelor fiscale sunt netemeinice si nelegale, pentru urmatoarele motive:

Masura organelor fiscale de a nu acorda dreptul de deducere a TVA din facturi de aprovizionari, care in toate cazurile contin toate datele despre furnizori(facturi personalizate), dar lipseste:

- fie mentiunea privind cota de TVA aplicabila- desi valoarea TVA este calculata si evidentiata corect;

- fie codul fiscal al clientului, care este platitor de TVA sau codul fiscal al societatii a fost inregistrat (lipseste o cifra);

- fie adresa clientului;

conduce la concluzia ca organele fiscale au cautat cu orice pret sa sanctioneze societatea controlata, in dispret fata de dispozitiile art.12 Buna credinta, din Codul de procedura fiscala:

“ Relatiile dintre contribuabili si organele fiscale trebuie fundamentate pe buna credinta, in scopul realizarii cerintelor legii”.

Este evident ca cerinta legii a fost sa sanctioneze contribuabili care deduc TVA din facturi intocmite necorespunzator, care nu permit identificarea furnizorilor, mentiunile referitoare la beneficiari fiind reglementate de art.155, alin.8, lit.d din codul fiscal, astfel:

“d) numele, adresa si codul de inregistrare fiscala, dupa caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii”. Ori, in facturile in cauza se regasesc intotdeauna cel putin 2 din cele 3 mentiuni de identificare a beneficiarului.

In aceasta situatie, consideram excesiva masura luata de organele fiscale, in conditiile in care fiind in control, dispuneau de toate informatiile despre societatea controlata.

Suma de X lei - “reprezentand TVA aferenta facturilor de aprovizionare cu produse alcoolice si din tutun” pentru protocol reprezinta in fapt TVA din

facturile cu produse de protocol, respectiv: tigari, cafea, parfum, whisky, ciocolata, muschi file, salam de sibiu, apa minerala si bere (facturile emise de S.C. MILICOM SRL).

Dispozitia legala indicata ca fiind incalcata, respectiv art.145, alin.7 lit.b) din Legea nr.571/2003 se refera la interdictia de a deduce TVA aferent “ bauturilor alcoolice si produselor din tutun destinate actiunilor de produselor din tutun destinate actiunilor de protocol”, nu si celorlalte produse inscrise pe facturile in cauza, asupra carora organele de control au extins interdictia in mod nejustificat.

Astfel, TVA aferent aprovizionarilor cu produse de protocol alcool si tutun este de X lei si nu Y lei.

Suma de X lei - reprezentand “ TVA inregistrata in cota de 19% din facturi fiscale in care este inscrisa cota redusa de TVA de 9%.”

In fapt suma in cauza, se compune TVA calculat eronat de societate aferent facturilor ce reprezinta servicii de cazare in care este evidentiata si calculata corect cota de 9% (f.f. CLEVEV nr.08302587 si f.f. CLEVEX nr.02337627) si TVA aferent unor facturi de transport pe parcurs extern emise de S.C. MAN ARON SRL - operatiune scutita cu drept de deducere (ff SMV DX nr.4391789 si ff. SMV DX nr.4391891)

Suma de X lei - reprezentand TVA aferent facturilor care au ca obiect locatiunea VW BORA, “ inchiriere considerata de catre organul fiscal ca nejustificata in conditiile in care societatea detine in proprietate un numar de 11 autoturisme. Fapta de a deduce TVA pentru operatiuni care nu au legatura cu activitatea economica desfasurata, incalcandu-se prevederile art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata, care prevede:

“Dreptul de deducere ia nastere in momentul in care TVA devine exigibila, daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile...”.

In fapt textul de lege citat are urmatorul continut:

“(1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilității taxei.

(3) Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său...”

Organele fiscale nu au retinut care este motivul pentru care autoturismul inchiriat nu ar fi destinat utilizarii in folosul operatiunilor taxabile, ori potrivit dispozitiilor art.64 alin.2 din Codul de procedura fiscala “ Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii”, limitandu-se la a face aprecierea ca daca societatea detine in proprietate 11 autoturisme (total eronat si rau intentionat observat de catre

organele de control intrucat in luna august 2005, erau in derulare doar 3 contracte de leasing auto, iar societatea avea un numar de 20 de angajati) nu are voie sa inchirieze un altul, desi la art.6 Exercitarea dreptului de apreciere din Codul de procedura fiscala,se dispune:

“ Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza”.

In acest context, decizia de a considera nedeductibila fiscal TVA aferenta facturilor de locatiune autoturism VW BORA este netemeinica.

Suma de X lei- reprezentand TVA aferent facturilor (seriaBVEH nr.6207060 si BVEH nr.6207095) care au ca obiect inchirierea unui spatiu apartinand S.C. GEOMIN SRL , unde societatea are declarat un punct de lucru, operatiune scutita, pentru care organele fiscale au invocat ca nu s-a prezentat notificarea prin care S.C. GEOMIN SRL a optat pentru taxarea acesteia, indicandu-se ca temei legal in mod eronat pct.44 din H.G. nr.44/2004.

Masura este nelegala atata timp cat nu s-a verificat daca S.C. GEOMIN SRL, nu a optat pentru taxarea operatiunilor de inchiriere tacit, in conditiile prevazute de art.9alin.2, lit.o din Legea nr.345/2002, asa cum se mentioneaza la pct.42alin.6 din N.M. emise in aplicarea art.141 din Codul fiscal.

Suma de X lei- reprezentand TVA este inscrisa in factura seria BXFI nr.8968894 eliberata de Registrul Auto Roman pentru inmatricularea unui autovehicul proprietatea societatii, pe numele delegatului societatii.Temeiul legal al refuzului deductibilitatii TVA aferent acestei facturi “ operatiunea este netaxabila si fara drept de deducere in baza dispozitiilor art.155 alin.8 din Codul fiscal” este indicat eronat de catre organele fiscale, intrucat serviciile mentionate in factura sunt taxabile si cu drept de deducere iar art.155 alin.8 din Codul fiscal se refera la datele obligatorii continute de o factura fiscala.

Suma de X lei - reprezentand TVA inscrisa in facturi care au ca obiect prestari de servicii, care nu sunt justificate pe baza de situatii de lucrari, calculatie de pret, devize, rapoarte de lucru si contracte, asa cum s-a retinut in RIF, pentru care organele fiscale au refuzat dreptul de deducere, invocand ca temei legal “ art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal,publicata.

Organele fiscale nu au retinut in RIF care este motivul pentru care serviciile in cauza nu participa la realizarea operatiunilor taxabile, ori potrivit dispozitiilor art.64 alin.2 din Codul de procedura fiscala “ Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii”.

In fapt, probele nu exista in motivarea deciziei de neacordare a deductibilitatii TVA aferent acestor facturi- organele fiscale limitandu-se la o

simpla apreciere, desi la art.6 Exercitarea dreptului de apreciere din Codul de procedura fiscala, se dispune:

“ Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza.”

In acest context, aratam ca este neintemeiata constatarea ca nu exista contract incheiat si calculatia nu este corecta, in cazul:

- pentru facturile emise de S.C. OMAR & LOD SRL exista incheiat Contractul nr.20/20.07.2005, care prevede in actul aditional nr.2 modul de calcul al contravalorii serviciilor;

- pentru factura emisa de S.C. ROA IMPEX SRL, exista incheiat Contractul nr.59/23.09.2005 iar in actul aditional nr.1 se stabileste pretul serviciilor.

Alte servicii au fost decontate pe baza de deviz, este cazul S.C. BEMAVI SRL, care in factura emisa face referire la devizul nr.1/21.06.2005, desi organele fiscale mentioneaza ca nu exista deviz. In cazul furnizorului S.C. ZI-PA CON SRL, prestatorul a efectuat o constatare tehnica - serviciu intamplator, pentru care nu era necesar sa se intocmeasca un contract.

Furnizorul S.C. VILLA CONSID SRL a consemnat calculatia de pret pe factura.

Suma de X lei -reprezentand TVA inscrisa intr-o factura emisa inainte ca societatea sa devina platitoare de TVA, asa cum s-a retinut in RIF, rezulta in fapt din facturile evidentiata:

FF seria BVDO nr.9816531/15.03.2005 eliberata de ONRC - valoarea TVA X lei;

FF seria BVDO nr.8916535/16.03.2005 eliberata de ONRC - valoarea TVA X lei;

FF seria CLVDT nr.9407997/15.03.2005 eliberata de notar - valoarea TVA X lei;

Acestea reprezinta contravaloarea cheltuielilor de constituire ale societatii, cheltuieli recunoscute din punct de vedere contabil si fiscal, inclusiv TVA aferent acestora, asa cum se dispune in normele metodologice de aplicare ale art. 145 din Codul fiscal, respectiv partea 188(1) din H.G. Nr.44/2004.

In consecinta, contesta corectitudinea stabilirii sumei de X lei reprezentand TVA pentru care s-a refuzat dreptul de deducere.

Fata de motivele invocate, contestatoarea solicita admiterea contestatiei asa cum a fost formulata, desfiintarea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice, precum si a Deciziei de impunere (contestata in data de 01.03.2007) - ambele emise in baza in baza constatarilor din Raportul de

inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007 - competenta de solutionare revenind in ambele situatii organelor constituite la nivel central.

II. Din continutul Deciziei de de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei, rezulta:

Societatea este inregistrata ca platitoare de taxa pe valoarea adaugata incepand cu data de 22.03.2005.

Societatea solicita solutionarea decontului de T.V.A. cu optiune de ramburare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei RON, deus la A.F.P.M.Calarasi sub nr. 1245/24.01.2006.

Perioada verificata : 22.03.2005- 31.12.2005 .

Rezultatele verificarii efectuate au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

Organul fiscal teritorial, respectiv Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi, in baza prevederilor art.83 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, a Decontului de taxa pe valoarea adaugata inregistrat sub nr.1215/24.01.2006 si a Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, emite Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata de rambursat, astfel:

- TVA solicitata la rambursare = X lei
- TVA aprobata la rambursare = X lei
- TVA respinsa la rambursare = X lei

Suma aprobata la rambursare a urmat procedura prevazuta la art.112 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv compensarea obligatiilor fiscale scadente si neachitate reprezentand impozit pe venitul microintreprinderilor, prin Nota privind compensarea obligatiilor fiscale nr.1215/19.02.2007.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, actele administrative fiscale emise de organele fiscale, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala s-a efectuat in vederea solutionarii decontului de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de 718316 lei, depus la AFPM Calarasi sub nr.1245/24.01.2006.

Perioada verificata: 22.03.2005 - 31.12.2005

Referitor la Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei, Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este investita sa se pronunte asupra legalitatii emiterii actului administrativ fiscal - Decizia de rambursare, in conditiile in care, in baza aceluiasi Raport de inspectie fiscala si pentru aceleasi obligatii fiscale, Activitatea de Control Fiscal a emis Decizia de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

In fapt, societatea solicita solutionarea decontului de T.V.A. cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei, depus la A.F.P.M.Calarasi sub nr. /24.01.2006.

In vederea solutionarii decontului de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei, depus la AFPM Calarasi sub nr.1245/24.01.2006 s-a efectuat inspectia fiscala generala pentru perioada 22.03.2005 - 31.12.2005.

Rezultatele verificarii efectuate au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

Organul fiscal teritorial, respectiv Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi, in baza prevederilor art.83 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, a Decontului de taxa pe valoarea adaugata inregistrat sub nr.1215/24.01.2006 si a Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, emite Decizia de rambursare a taxei pe

valoarea adaugata nr./19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata de rambursat, astfel:

- TVA solicitata la rambursare = X lei
- TVA aprobata la rambursare = X lei
- TVA respinsa la rambursare = X lei

Suma aprobata la rambursare a urmat procedura prevazuta la art.112 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv compensarea obligatiilor fiscale scadente si neachitate reprezentand impozit pe venitul microintreprinderilor, prin Nota privind compensarea obligatiilor fiscale nr.1215/19.02.2007.

Se retine astfel ca au fost emise doua acte administrative fiscale in baza aceluiasi raport de inspectie fiscala si pentru aceleasi obligatii fiscale:

-Decizia de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei;

-Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. din data de 19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata aprobata la rambursare in suma de X lei, si taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare in suma de X lei;

In drept, OMFP nr.967/2005 privind aprobarea metodologiei de solutionare a deconturilor cu sume negative de taxa pe valoarea adaugata cu obtiune de rambursare, la pct.5 al Cap.2 "Procedura de solutiune a solicitărilor de rambursare", precizeaza:

"5. Deconturile cu sume negative de TVA cu optiune de rambursare cu risc fiscal mare se transmit la compartimentul cu atribuții de inspectie fiscală.

(1) După efectuarea inspectiei fiscale compartimentul cu atribuții în acest domeniu va întocmi raportul de inspectie fiscală.

(2) În cazul în care TVA deductibilă sau colectată se modifică față de sumele înscrise în decontul de TVA, se va întocmi decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală, care are și rol de decizie de rambursare a TVA.

(3) În cazul în care cu ocazia inspectiei fiscale nu sunt stabilite diferențe față de suma solicitată la rambursare, decizia de rambursare a TVA se emite de către compartimentul de specialitate."(...)

C. Fluxul operațiunilor în cazul deconturilor cu sume negative de TVA cu optiune de rambursare soluționate cu inspectie fiscală anticipată:

1. Deconturile cu sume negative de TVA cu optiune de rambursare, care au fost încadrate în categoria de risc mare, se transmit, zilnic, împreună cu documentația aferentă, compartimentului cu atribuții de inspectie fiscală în vederea efectuării verificării.

2. După finalizarea controlului, compartimentul cu atribuții în domeniul inspecției fiscale va întocmi Raportul de inspecție fiscală.

3. *Dacă în urma inspecției fiscale se stabilesc diferențe care afectează suma solicitată la rambursare, compartimentul cu atribuții în domeniul inspecției fiscale emite decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, care are și rol de decizie de rambursare a TVA, pe care o comunică plătitorului.* “

De asemenea, OMFP nr. 972 din 13 iunie 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", precizează:

ART. 2:

“Competența de a emite "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" revine organelor de inspecție fiscală care au efectuat inspecția fiscală.”

ART. 3:

“Formularul prevăzut la art.1, emis în urma inspecțiilor fiscale anticipate efectuate pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, are rol și de decizie de rambursare.

Conform Instrucțiunilor de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", prezentate în Anexa nr.2 a Ordinului nr.972/2006,:

a) *"Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată, precum și pentru comunicarea modului de soluționare cu inspecție fiscală anticipată a decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare, conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 967/2005, cu modificările ulterioare.”*

Punctul 2.2.1. "Soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare" al Deciziei de impunere se completează în cazul în care inspecția fiscală este efectuată pentru soluționarea unui decont de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiune de rambursare cu control anticipat și numai dacă s-a stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată.

Avand in vedere faptul ca in urma inspectiei fiscale efectuata la societate s-au stabilit diferente fata de suma solicitata la rambursare, actul administrativ fiscal prevazut a fi emis pentru comunicarea modului de solutionare cu inspectie fiscala anticipata a Decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare, este Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală.

Se retine astfel ca in mod legal si corect Activitatea de control fiscal a emis Decizia de impunere nr.19//02.02.2007, act administrativ fiscal prin care, la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare suma de X lei.

Prin urmare, Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, urmeaza a fi anulata, actul administrativ fiscal prin care in mod legal s-a solutionat decontul de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare fiind decizia de impunere care are rol si de decizie de rambursare.

Referitor la solicitarea contestatoarei privind desfiintarea Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007- act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, se retine ca Decizia de impunere nr.19/02.02.2007 a facut obiectul contestatiei formulata in data de 01.03.2007, in solutionarea careia DGFP Calarasi s-a pronuntat prin Decizia nr.11/16.04.2007.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.175, art.179 alin.(1), art.183 alin.(5), si art.186 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

D E C I D E:

Anularea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, actul administrativ fiscal prin care in mod legal s-a solutionat decontul de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare fiind Decizia de impunere nr.19/02.02.2007 care are rol si de decizie de rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.188 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CALARASI

DECIZIA Nr.18/08.06.2007
privind solutionarea contestatiei depusa de societatea X
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 10443/26.04.2007

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor prin adresa nr.340925/24.04.2007 asupra contestatiei depusa de societatea X la Ministerul Economiei si Finantelor - Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.48480/20.04.2007 si înregistrata la Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor sub nr.340925/23.04.2007, împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 alin.(1) si art.179 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu dispozitiile pct.5.4 din Ordinul presedintelui ANAF nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de societatea X.

I. Din analiza contestatiei înregistrata la DGFP Calarasi sub nr.10443/26.04.2007, s-a constatat ca societatea X contesta Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. 19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza

constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei.

1. Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 societatea intelege sa conteste suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare, cu precizarea ca aceasta suma a facut obiectul contestatiei formulata impotriva Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007(emisa in baza aceluiasi raport de inspectie fiscala), in solutionarea careia DGFP Calarasi a emis Decizia nr.11/16.04.2007 prin care s-a dispus “*suspendarea solutionarii contestatiei pana la pronuntarea unei solutii cu caracter definitiv pe latura penala*”- criticata pentru nelegalitatea emiterii acesteia.

In opinia contestatoarei, pronuntarea unei solutii de catre DGFP Calarasi, desi conform dispozitiilor art.179 alin.(1) lit.c) din Codul de procedura fiscala competenta de solutionare revenea organelor constituite la nivel central, - este lovita de nulitate absoluta pentru incalcarea normelor de competenta materiala stabilite de Codul de procedura fiscala.

2.Motivele formulate in sustinerea contestatiei formulata impotriva taxei pe valoarea adaugata respinsa la rambursare sunt urmatoarele:

2.1. Privitor la refuzul dreptului de a deduce TVA aferenta intrarilor de echipamente si instalatii, in suma de X lei:

Constatarile si masurile organelor fiscale sunt netemeinice si nelegale, pentru urmatoarele motive:

In perioada analizata, 21.03.-31.12.2005, societatea a incheiat contracte de vanzare cumparare utilaje, echipamente si instalatii provenind de la dezafectarea unor obiective economice apartinand S.C. SIDERCA S.A cu: S.C. BERTRO CONSULT INTERNATIONAL SRL, S.C. MONDIAL TRADE EXIM SRL, S.C. APCALEM SRL, S.C. LEMTRANS INTERNATIONAL PROD COM S.A., S.C. REFRASIDLEM SRL, a caror validitate nu este contestata de catre organele fiscale.

In toate situatiile, in contractele de vanzare cumparare, livrarea marfii s-a realizat sub conditia “FRANCO locatia indicata de catre vanzator”- mentiune ignorata de organele de control, care au prezentat tendentios si incriminator faptul ca vanzarea marfurilor a fost efectuata “aproximativ in aceeasi zi” catre alt beneficiar.

Organele de control au mentionat ca societatea a incheiat contracte de prestari servicii pentru demontarea instalatiilor si echipamentelor iar in anexele de la facturile de prestari servicii se regasesc informatii despre cantitatile rezultate din demontare si tariful/tona, concluzionand ca societatea nu detine in proprietate spatii si utilaje necesare prelucrarii si transformarii “echipamentelor si instalatiilor” in “deseuri metalice feroase”.

Aceste afirmatii sunt conforme cu realitatea iar in situatia S.C. BERTRO PREST SRL se justifica diferenta scurta de timp dintre momentul cumpararii si revanzarii, datorita faptului ca pe langa contractul de vanzare cumparare, s-au mai incheiat:

- un contract de prestari servicii, obiectul contractului fiind demontarea instalatii si echipamente iar locatia sediul X ;

- un contract de inchiriere utilaje prin care societatea in cauza pune la dispozitia beneficiarului utilaje specializate si personalul aferent in vederea desfasurarii activitatilor la sediul din Prel. Bucuresti, nr.162, Calarasi.

De asemenea, au mai fost incheiate contracte de prestari servicii de demontare echipamente si instalatii, cu: S.C. PRODAGRA SRL, S.C. METAL STIL 2005 SRL si S.C. ROA IMPEX SRL.

Toate societatile furnizoare de echipamente si instalatii au constituit subiectul unor controale incrucisate efectuate de catre organele fiscale teritoriale, iar rezultatul acestor controale releva ca toate facturile de vanzari au fost inregistrate in contabilitatea societatilor emitente, iar TVA aferent acestora a fost reflectata in jurnalele de vanzari si corespunzator, in deconturile de TVA.

In lunile in care a rezultat TVA de plata, societatile in cauza si-au achitat obligatiile catre bugetul general consolidat.

Organele fiscale nu au retinut in sarcina nici unui furnizor obligatia aplicarii masurilor de simplificare, prevazute de art.160¹ din Codul fiscal, pentru livrarile de echipamente si instalatii.

Echipamentele si instalatiile achizitionate de la diversi furnizori, au fost demontate si transportate cu mijloace de transport inchiriate in acest sens (conform contractelor de transport) catre cei 3 beneficiari: S.C. REMAT S.A. , S.C. REMAT S.A. , S.C. REMAT HOLZ S.A. .

Intrucat echipamentele si instalatiile proveneau de la obiective economice dezafectate (S.C. SIDERCA S.A.) scopul cumpararii era de revanzare in conditii avantajoase, astfel incat inregistrarea acestora in contabilitate in contul 371” Marfuri” si nu in conturi de mijloace fixe, este justificata. Miscarea marfurilor (intrarea si vanzarea) s-a reflectat atat in fisele de magazie cat si in evidenta contabila.

Veniturile din tranzactiile derulate, au fost inregistrate integral, baza de impunere pentru impozitul datorat fiind corect determinata (Decizia nr.20/02.02.2007 privind nemodificarea bazei de impunere pentru impozitul pe veniturile microintreprinderilor).

Din punct de vedere al TVA:

In mod corect operatiunea de aprovizionare a fost considerata impozabila in regim normal, fara sa intre sub incidenta masurilor de simplificare, atat la furnizorii cat si la societate.

In mod corect livrarea echipamentelor si instalatiilor de la societate catre clienti/societati de tip REMAT(detinatoare de autorizatii de valorificare a

deseurilor eliberate de Comisia Nationala pentru Reciclarea Materialelor, aflate in subordinea Ministerului Industriei si Resurselor), s-a supus masurilor de simplificare din urmatoarele considerente:

In primul caz, dispozitiile Codului fiscal, referitoare la masurile de simplificare sunt aplicabile numai “ deseurilor si resturilor de metale feroase si neferoase, precum si materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora”, astfel cum sunt definite de O.U.G. nr.16/2001 privind gestionarea deseurilor industriale reciclabile, republicata, cu modificarile ulterioare, ori societatea nu a achizitionat deseuri ci echipamente si instalatii, asa cum rezulta din intreaga documentatie(contracte, facturi, avize).

“Codul fiscal:

ART. 160

Măsuri de simplificare

(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

a) deșeurile și materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;”

Pentru clarificarea aplicarii masurilor de simplificare, in cazul deseurilor si resturilor de metale feroase si neferoase, precum si materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, prin Decizia nr.1/2005, s-a stabilit explicit si limitativ ca, numai in relatia dintre o societate autorizata ca valorificator in conditiile O.U.G. nr.16/2001 si o persoana juridica impozabila, se aplica in mod obligatoriu regimul instituit de art.160¹ din Codul fiscal.

Decizia Comisiei fiscale centrale nr.1 din 18 martie 2005 pentru aprobarea solutiilor privind aplicarea unitara a unor prevederi referitoare la accize, taxa pe valoarea adaugata si probleme de procedura fiscala, publicata in M.O. Nr.360/27.04.2005 prevede:

“ II. Art. 160¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

1. Pentru bunurile achiziționate de societățile autorizate ca valorificator în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare, de la persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în scopul dezmembrării și valorificării deșeurilor de metale feroase și neferoase

obținute, se aplică în mod obligatoriu prevederile [art. 160¹](#) alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 65¹ din [Normele metodologice](#) de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 44/2004](#), cu modificările și completările ulterioare.

2. Obligația aplicării prevederilor menționate la pct. 1 revine atât furnizorilor, cât și beneficiarilor de astfel de bunuri.”

În acest context, în conformitate cu dispozițiile art.8 din O.U.G. nr.16/2001, republicată, doar agenții economici specializați, autorizați pentru activitatea de valorificare, pot desfășura această activitate în baza unei autorizații de valorificare emisă de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor, aflată în subordinea Ministerului Industriei și Resurselor.

Societatea nu a efectuat decât demontarea echipamentelor și instalațiilor și nu operațiuni de valorificare (în sensul definit în O.U.G. nr.16/2001, republicată). În consecință, nu a solicitat și evident nu a obținut o autorizație de la C.N.R.M.

Ordonanța de urgență nr.16/2001, republicată:

Contestatoarea consideră că dispozițiile imperative ale pct.65¹ alin.12, din N.M. emise în aplicarea art.160¹ din Codul fiscal, nu sunt incidente în speță, întrucât societatea nu îndeplinea condiția prevăzută expres în Decizia nr.1/2005 a Comisiei fiscale, respectiv nu deținea autorizație pentru activități de valorificare a deșeurilor, emisă în condițiile stipulate de O.U.G. Nr.16/2001, republicată.

De asemenea, invocarea dispozițiilor art.11 alin.1 și 2 din Codul fiscal, drept temei legal pentru reîncaadrarea tranzacției de către organele fiscale, prin reconsiderarea “echipamentelor și instalațiilor” ca fiind “deșeu de fier vechi” de la intrare, este eronată, întrucât acest articol conferă autorităților fiscale baza legală pentru reconsiderarea tranzacțiilor ținând cont de scopul acestora și nu a formei juridice pe care o îmbracă, atunci când stabilesc un impozit.

Ori în cazul tranzacțiilor derulate de societate, cuantumul TVA este corect stabilit iar scopul tranzacțiilor nu diferă de forma juridică și ambele sunt conforme cu realitatea.

Dacă însă, vom analiza conținutul N.M. aprobate prin H.G. nr.1840/2004, emise de M.F.P. în aplicarea art.11 din Codul fiscal, vom observa că această reîncaadrare este în afara cadrului legal, întrucât pct.1-20 din norme, restrâng sfera reconsiderării tranzacțiilor, exclusiv la cele realizate între persoane afiliate străine sau române, cu referire directă la preturile de transfer- în consecință, fără obiect în situația societății.

În consecință, textele de lege invocate de organele fiscale în obligarea societății la aplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de art.160¹ din Codul fiscal, nu sunt incidente în speță.

In cel de-al doilea caz, in relatia cu societatile de tip REMAT care detineau autorizatii pentru activitatea de valorificare a deseurilor, s-a procedat potrivit precizarilor din Decizia nr.1/2005.

Societatea, in calitate de furnizor, a aplicat dispozitiile art.160¹, respectiv alin.3 si 5 si cele din N.M. emise in aplicarea acestor dispozitii, publicate in H.G. Nr.84/2005.

Pentru intrarile de echipamente si utilaje, societatea a inregistrat in mod corect TVA deductibila in suma totala de X lei.

2.2. Referitor la refuzul dreptului de a deduce TVA aferenta unor facturi, in suma totala de X lei:

In fapt, in perioada controlata s-au identificat o serie de facturi fiscale, pentru care s-a refuzat dreptul de deducere a TVA in suma de X lei.

In drept, a fost invocata incalcarea dispozitiilor art.145, alin.4 si 5 din Codul fiscal.

In realitate, constatarile si masurile organelor fiscale sunt netemeinice si nelegale, pentru urmatoarele motive:

Masura organelor fiscale de a nu acorda dreptul de deducere a TVA din facturi de aprovizionari, care in toate cazurile contin toate datele despre furnizori(facturi personalizate), dar lipseste:

- fie mentiunea privind cota de TVA aplicabila- desi valoarea TVA este calculata si evidentiata corect;

- fie codul fiscal al clientului, care este platitor de TVA sau codul fiscal al societatii a fost inregistrat (lipseste o cifra);

- fie adresa clientului;

conduce la concluzia ca organele fiscale au cautat cu orice pret sa sanctioneze societatea controlata, in dispret fata de dispozitiile art.12 Buna credinta, din Codul de procedura fiscala:

“ Relatiile dintre contribuabili si organele fiscale trebuie fundamentate pe buna credinta, in scopul realizarii cerintelor legii”.

Este evident ca cerinta legii a fost sa sanctioneze contribuabili care deduc TVA din facturi intocmite necorespunzator, care nu permit identificarea furnizorilor, mentiunile referitoare la beneficiari fiind reglementate de art.155, alin.8, lit.d din codul fiscal, astfel:

“d) numele, adresa si codul de inregistrare fiscala, dupa caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii”. Ori, in facturile in cauza se regasesc intotdeauna cel putin 2 din cele 3 mentiuni de identificare a beneficiarului.

In aceasta situatie, consideram excesiva masura luata de organele fiscale, in conditiile in care fiind in control, dispuneau de toate informatiile despre societatea controlata.

Suma de X lei - “reprezentand TVA aferenta facturilor de aprovizionare cu produse alcoolice si din tutun” pentru protocol reprezinta in fapt TVA din

facturile cu produse de protocol, respectiv: tigari, cafea, parfum, whisky, ciocolata, muschi file, salam de sibiu, apa minerala si bere (facturile emise de S.C. MILICOM SRL).

Dispozitia legala indicata ca fiind incalcata, respectiv art.145, alin.7 lit.b) din Legea nr.571/2003 se refera la interdictia de a deduce TVA aferent “ bauturilor alcoolice si produselor din tutun destinate actiunilor de produselor din tutun destinate actiunilor de protocol”, nu si celorlalte produse inscrise pe facturile in cauza, asupra carora organele de control au extins interdictia in mod nejustificat.

Astfel, TVA aferent aprovizionarilor cu produse de protocol alcool si tutun este de X lei si nu Y lei.

Suma de X lei - reprezentand “ TVA inregistrata in cota de 19% din facturi fiscale in care este inscrisa cota redusa de TVA de 9%.”

In fapt suma in cauza, se compune TVA calculat eronat de societate aferent facturilor ce reprezinta servicii de cazare in care este evidentiata si calculata corect cota de 9% (f.f. CLEVEV nr.08302587 si f.f. CLEVEX nr.02337627) si TVA aferent unor facturi de transport pe parcurs extern emise de S.C. MAN ARON SRL - operatiune scutita cu drept de deducere (ff SMV DX nr.4391789 si ff. SMV DX nr.4391891)

Suma de X lei - reprezentand TVA aferent facturilor care au ca obiect locatiunea VW BORA, “ inchiriere considerata de catre organul fiscal ca nejustificata in conditiile in care societatea detine in proprietate un numar de 11 autoturisme. Fapta de a deduce TVA pentru operatiuni care nu au legatura cu activitatea economica desfasurata, incalcandu-se prevederile art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata, care prevede:

“Dreptul de deducere ia nastere in momentul in care TVA devine exigibila, daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile...”.

In fapt textul de lege citat are urmatorul continut:

“(1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilității taxei.

(3) Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său...”

Organele fiscale nu au retinut care este motivul pentru care autoturismul inchiriat nu ar fi destinat utilizarii in folosul operatiunilor taxabile, ori potrivit dispozitiilor art.64 alin.2 din Codul de procedura fiscala “ Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii”, limitandu-se la a face aprecierea ca daca societatea detine in proprietate 11 autoturisme (total eronat si rau intentionat observat de catre

organele de control intrucat in luna august 2005, erau in derulare doar 3 contracte de leasing auto, iar societatea avea un numar de 20 de angajati) nu are voie sa inchirieze un altul, desi la art.6 Exercitarea dreptului de apreciere din Codul de procedura fiscala,se dispune:

“ Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza”.

In acest context, decizia de a considera nedeductibila fiscal TVA aferenta facturilor de locatiune autoturism VW BORA este netemeinica.

Suma de X lei- reprezentand TVA aferent facturilor (seriaBVEH nr.6207060 si BVEH nr.6207095) care au ca obiect inchirierea unui spatiu apartinand S.C. GEOMIN SRL , unde societatea are declarat un punct de lucru, operatiune scutita, pentru care organele fiscale au invocat ca nu s-a prezentat notificarea prin care S.C. GEOMIN SRL a optat pentru taxarea acesteia, indicandu-se ca temei legal in mod eronat pct.44 din H.G. nr.44/2004.

Masura este nelegala atata timp cat nu s-a verificat daca S.C. GEOMIN SRL, nu a optat pentru taxarea operatiunilor de inchiriere tacit, in conditiile prevazute de art.9alin.2, lit.o din Legea nr.345/2002, asa cum se mentioneaza la pct.42alin.6 din N.M. emise in aplicarea art.141 din Codul fiscal.

Suma de X lei- reprezentand TVA este inscrisa in factura seria BXFI nr.8968894 eliberata de Registrul Auto Roman pentru inmatricularea unui autovehicul proprietatea societatii, pe numele delegatului societatii.Temeiul legal al refuzului deductibilitatii TVA aferent acestei facturi “ operatiunea este netaxabila si fara drept de deducere in baza dispozitiilor art.155 alin.8 din Codul fiscal” este indicat eronat de catre organele fiscale, intrucat serviciile mentionate in factura sunt taxabile si cu drept de deducere iar art.155 alin.8 din Codul fiscal se refera la datele obligatorii continute de o factura fiscala.

Suma de X lei - reprezentand TVA inscrisa in facturi care au ca obiect prestari de servicii, care nu sunt justificate pe baza de situatii de lucrari, calculatie de pret, devize, rapoarte de lucru si contracte, asa cum s-a retinut in RIF, pentru care organele fiscale au refuzat dreptul de deducere, invocand ca temei legal “ art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal,publicata.

Organele fiscale nu au retinut in RIF care este motivul pentru care serviciile in cauza nu participa la realizarea operatiunilor taxabile, ori potrivit dispozitiilor art.64 alin.2 din Codul de procedura fiscala “ Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii”.

In fapt, probele nu exista in motivarea deciziei de neacordare a deductibilitatii TVA aferent acestor facturi- organele fiscale limitandu-se la o

simpla apreciere, desi la art.6 Exercitarea dreptului de apreciere din Codul de procedura fiscala, se dispune:

“ Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza.”

In acest context, aratam ca este neintemeiata constatarea ca nu exista contract incheiat si calculatia nu este corecta, in cazul:

- pentru facturile emise de S.C. OMAR & LOD SRL exista incheiat Contractul nr.20/20.07.2005, care prevede in actul aditional nr.2 modul de calcul al contravalorii serviciilor;

- pentru factura emisa de S.C. ROA IMPEX SRL, exista incheiat Contractul nr.59/23.09.2005 iar in actul aditional nr.1 se stabileste pretul serviciilor.

Alte servicii au fost decontate pe baza de deviz, este cazul S.C. BEMAVI SRL, care in factura emisa face referire la devizul nr.1/21.06.2005, desi organele fiscale mentioneaza ca nu exista deviz. In cazul furnizorului S.C. ZI-PA CON SRL, prestatorul a efectuat o constatare tehnica - serviciu intamplator, pentru care nu era necesar sa se intocmeasca un contract.

Furnizorul S.C. VILLA CONSID SRL a consemnat calculatia de pret pe factura.

Suma de X lei -reprezentand TVA inscrisa intr-o factura emisa inainte ca societatea sa devina platitoare de TVA, asa cum s-a retinut in RIF, rezulta in fapt din facturile evidentiata:

FF seria BVDO nr.9816531/15.03.2005 eliberata de ONRC - valoarea TVA X lei;

FF seria BVDO nr.8916535/16.03.2005 eliberata de ONRC - valoarea TVA X lei;

FF seria CLVDT nr.9407997/15.03.2005 eliberata de notar - valoarea TVA X lei;

Acestea reprezinta contravaloarea cheltuielilor de constituire ale societatii, cheltuieli recunoscute din punct de vedere contabil si fiscal, inclusiv TVA aferent acestora, asa cum se dispune in normele metodologice de aplicare ale art. 145 din Codul fiscal, respectiv partea 188(1) din H.G. Nr.44/2004.

In consecinta, contesta corectitudinea stabilirii sumei de X lei reprezentand TVA pentru care s-a refuzat dreptul de deducere.

Fata de motivele invocate, contestatoarea solicita admiterea contestatiei asa cum a fost formulata, desfiintarea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice, precum si a Deciziei de impunere (contestata in data de 01.03.2007) - ambele emise in baza in baza constatarilor din Raportul de

inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007 - competenta de solutionare revenind in ambele situatii organelor constituite la nivel central.

II. Din continutul Deciziei de de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei, rezulta:

Societatea este inregistrata ca platitoare de taxa pe valoarea adaugata incepand cu data de 22.03.2005.

Societatea solicita solutionarea decontului de T.V.A. cu optiune de ramburare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei RON, deus la A.F.P.M.Calarasi sub nr. 1245/24.01.2006.

Perioada verificata : 22.03.2005- 31.12.2005 .

Rezultatele verificarii efectuate au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

Organul fiscal teritorial, respectiv Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi, in baza prevederilor art.83 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, a Decontului de taxa pe valoarea adaugata inregistrat sub nr.1215/24.01.2006 si a Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, emite Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata de rambursat, astfel:

- TVA solicitata la rambursare = X lei
- TVA aprobata la rambursare = X lei
- TVA respinsa la rambursare = X lei

Suma aprobata la rambursare a urmat procedura prevazuta la art.112 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv compensarea obligatiilor fiscale scadente si neachitate reprezentand impozit pe venitul microintreprinderilor, prin Nota privind compensarea obligatiilor fiscale nr.1215/19.02.2007.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, actele administrative fiscale emise de organele fiscale, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala s-a efectuat in vederea solutionarii decontului de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de 718316 lei, depus la AFPM Calarasi sub nr.1245/24.01.2006.

Perioada verificata: 22.03.2005 - 31.12.2005

Referitor la Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei, Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este investita sa se pronunte asupra legalitatii emiterii actului administrativ fiscal - Decizia de rambursare, in conditiile in care, in baza aceluiasi Raport de inspectie fiscala si pentru aceleasi obligatii fiscale, Activitatea de Control Fiscal a emis Decizia de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

In fapt, societatea solicita solutionarea decontului de T.V.A. cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei, depus la A.F.P.M.Calarasi sub nr. /24.01.2006.

In vederea solutionarii decontului de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei, depus la AFPM Calarasi sub nr.1245/24.01.2006 s-a efectuat inspectia fiscala generala pentru perioada 22.03.2005 - 31.12.2005.

Rezultatele verificarii efectuate au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

Organul fiscal teritorial, respectiv Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi, in baza prevederilor art.83 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, a Decontului de taxa pe valoarea adaugata inregistrat sub nr.1215/24.01.2006 si a Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, emite Decizia de rambursare a taxei pe

valoarea adaugata nr./19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata de rambursat, astfel:

- TVA solicitata la rambursare = X lei
- TVA aprobata la rambursare = X lei
- TVA respinsa la rambursare = X lei

Suma aprobata la rambursare a urmat procedura prevazuta la art.112 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv compensarea obligatiilor fiscale scadente si neachitate reprezentand impozit pe venitul microintreprinderilor, prin Nota privind compensarea obligatiilor fiscale nr.1215/19.02.2007.

Se retine astfel ca au fost emise doua acte administrative fiscale in baza aceluiasi raport de inspectie fiscala si pentru aceleasi obligatii fiscale:

-Decizia de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei;

-Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. din data de 19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata aprobata la rambursare in suma de X lei, si taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare in suma de X lei;

In drept, OMFP nr.967/2005 privind aprobarea metodologiei de solutionare a deconturilor cu sume negative de taxa pe valoarea adaugata cu obtiune de rambursare, la pct.5 al Cap.2 "Procedura de solutiune a solicitărilor de rambursare", precizeaza:

"5. Deconturile cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare cu risc fiscal mare se transmit la compartimentul cu atribuții de inspectie fiscală.

(1) După efectuarea inspectiei fiscale compartimentul cu atribuții în acest domeniu va întocmi raportul de inspectie fiscală.

(2) În cazul în care TVA deductibilă sau colectată se modifică față de sumele înscrise în decontul de TVA, se va întocmi decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală, care are și rol de decizie de rambursare a TVA.

(3) În cazul în care cu ocazia inspectiei fiscale nu sunt stabilite diferențe față de suma solicitată la rambursare, decizia de rambursare a TVA se emite de către compartimentul de specialitate."(...)

C. Fluxul operațiunilor în cazul deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare soluționate cu inspectie fiscală anticipată:

1. Deconturile cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, care au fost încadrate în categoria de risc mare, se transmit, zilnic, împreună cu documentația aferentă, compartimentului cu atribuții de inspectie fiscală în vederea efectuării verificării.

2. După finalizarea controlului, compartimentul cu atribuții în domeniul inspecției fiscale va întocmi Raportul de inspecție fiscală.

3. *Dacă în urma inspecției fiscale se stabilesc diferențe care afectează suma solicitată la rambursare, compartimentul cu atribuții în domeniul inspecției fiscale emite decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, care are și rol de decizie de rambursare a TVA, pe care o comunică plătitorului.* “

De asemenea, OMFP nr. 972 din 13 iunie 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", precizează:

ART. 2:

“Competența de a emite "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" revine organelor de inspecție fiscală care au efectuat inspecția fiscală.”

ART. 3:

“Formularul prevăzut la art.1, emis în urma inspecțiilor fiscale anticipate efectuate pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, are rol și de decizie de rambursare.

Conform Instrucțiunilor de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", prezentate în Anexa nr.2 a Ordinului nr.972/2006,:

a) *"Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată, precum și pentru comunicarea modului de soluționare cu inspecție fiscală anticipată a decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare, conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 967/2005, cu modificările ulterioare.”*

Punctul 2.2.1. "Soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare" al Deciziei de impunere se completează în cazul în care inspecția fiscală este efectuată pentru soluționarea unui decont de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiune de rambursare cu control anticipat și numai dacă s-a stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată.

Avand in vedere faptul ca in urma inspectiei fiscale efectuata la societate s-au stabilit diferente fata de suma solicitata la rambursare, actul administrativ fiscal prevazut a fi emis pentru comunicarea modului de solutionare cu inspectie fiscala anticipata a Decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare, este Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală.

Se retine astfel ca in mod legal si corect Activitatea de control fiscal a emis Decizia de impunere nr.19//02.02.2007, act administrativ fiscal prin care, la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare suma de X lei.

Prin urmare, Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, urmeaza a fi anulata, actul administrativ fiscal prin care in mod legal s-a solutionat decontul de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare fiind decizia de impunere care are rol si de decizie de rambursare.

Referitor la solicitarea contestatoarei privind desfiintarea Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007- act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, se retine ca Decizia de impunere nr.19/02.02.2007 a facut obiectul contestatiei formulata in data de 01.03.2007, in solutionarea careia DGFP Calarasi s-a pronuntat prin Decizia nr.11/16.04.2007.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.175, art.179 alin.(1), art.183 alin.(5), si art.186 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

D E C I D E:

Anularea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, actul administrativ fiscal prin care in mod legal s-a solutionat decontul de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare fiind Decizia de impunere nr.19/02.02.2007 care are rol si de decizie de rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.188 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CALARASI

DECIZIA Nr.18/08.06.2007
privind solutionarea contestatiei depusa de societatea X
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 10443/26.04.2007

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor prin adresa nr.340925/24.04.2007 asupra contestatiei depusa de societatea X la Ministerul Economiei si Finantelor - Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.48480/20.04.2007 si inregistrata la Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor sub nr.340925/23.04.2007, impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 alin.(1) si art.179 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu dispozitiile pct.5.4 din Ordinul presedintelui ANAF nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de societatea X.

I. Din analiza contestatiei inregistrata la DGFP Calarasi sub nr.10443/26.04.2007, s-a constatat ca societatea X contesta Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. 19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza

constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei.

1. Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 societatea intelege sa conteste suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare, cu precizarea ca aceasta suma a facut obiectul contestatiei formulata impotriva Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007(emisa in baza aceluiasi raport de inspectie fiscala), in solutionarea careia DGFP Calarasi a emis Decizia nr.11/16.04.2007 prin care s-a dispus “*suspendarea solutionarii contestatiei pana la pronuntarea unei solutii cu caracter definitiv pe latura penala*”- criticata pentru nelegalitatea emiterii acesteia.

In opinia contestatoarei, pronuntarea unei solutii de catre DGFP Calarasi, desi conform dispozitiilor art.179 alin.(1) lit.c) din Codul de procedura fiscala competenta de solutionare revenea organelor constituite la nivel central, - este lovita de nulitate absoluta pentru incalcarea normelor de competenta materiala stabilite de Codul de procedura fiscala.

2.Motivele formulate in sustinerea contestatiei formulata impotriva taxei pe valoarea adaugata respinsa la rambursare sunt urmatoarele:

2.1. Privitor la refuzul dreptului de a deduce TVA aferenta intrarilor de echipamente si instalatii, in suma de X lei:

Constatarile si masurile organelor fiscale sunt netemeinice si nelegale, pentru urmatoarele motive:

In perioada analizata, 21.03.-31.12.2005, societatea a incheiat contracte de vanzare cumparare utilaje, echipamente si instalatii provenind de la dezafectarea unor obiective economice apartinand S.C. SIDERCA S.A cu: S.C. BERTRO CONSULT INTERNATIONAL SRL, S.C. MONDIAL TRADE EXIM SRL, S.C. APCALEM SRL, S.C. LEMTRANS INTERNATIONAL PROD COM S.A., S.C. REFRASIDLEM SRL, a caror validitate nu este contestata de catre organele fiscale.

In toate situatiile, in contractele de vanzare cumparare, livrarea marfii s-a realizat sub conditia “FRANCO locatia indicata de catre vanzator”- mentiune ignorata de organele de control, care au prezentat tendentios si incriminator faptul ca vanzarea marfurilor a fost efectuata “aproximativ in aceeasi zi” catre alt beneficiar.

Organele de control au mentionat ca societatea a incheiat contracte de prestari servicii pentru demontarea instalatiilor si echipamentelor iar in anexele de la facturile de prestari servicii se regasesc informatii despre cantitatile rezultate din demontare si tariful/tona, concluzionand ca societatea nu detine in proprietate spatii si utilaje necesare prelucrarii si transformarii “echipamentelor si instalatiilor” in “deseuri metalice feroase”.

Aceste afirmatii sunt conforme cu realitatea iar in situatia S.C. BERTRO PREST SRL se justifica diferenta scurta de timp dintre momentul cumpararii si revanzarii, datorita faptului ca pe langa contractul de vanzare cumparare, s-au mai incheiat:

- un contract de prestari servicii, obiectul contractului fiind demontarea instalatii si echipamente iar locatia sediul X ;

- un contract de inchiriere utilaje prin care societatea in cauza puna la dispozitia beneficiarului utilaje specializate si personalul aferent in vederea desfasurarii activitatilor la sediul din Prel. Bucuresti, nr.162, Calarasi.

De asemenea, au mai fost incheiate contracte de prestari servicii de demontare echipamente si instalatii, cu: S.C. PRODAGRA SRL, S.C. METAL STIL 2005 SRL si S.C. ROA IMPEX SRL.

Toate societatile furnizoare de echipamente si instalatii au constituit subiectul unor controale incrucisate efectuate de catre organele fiscale teritoriale, iar rezultatul acestor controale releva ca toate facturile de vanzari au fost inregistrate in contabilitatea societatilor emitente, iar TVA aferent acestora a fost reflectata in jurnalele de vanzari si corespunzator, in deconturile de TVA.

In lunile in care a rezultat TVA de plata, societatile in cauza si-au achitat obligatiile catre bugetul general consolidat.

Organele fiscale nu au retinut in sarcina nici unui furnizor obligatia aplicarii masurilor de simplificare, prevazute de art.160¹ din Codul fiscal, pentru livrarile de echipamente si instalatii.

Echipamentele si instalatiile achizitionate de la diversi furnizori, au fost demontate si transportate cu mijloace de transport inchiriate in acest sens (conform contractelor de transport) catre cei 3 beneficiari: S.C. REMAT S.A. , S.C. REMAT S.A. , S.C. REMAT HOLZ S.A. .

Intrucat echipamentele si instalatiile proveneau de la obiective economice dezafectate (S.C. SIDERCA S.A.) scopul cumpararii era de revanzare in conditii avantajoase, astfel incat inregistrarea acestora in contabilitate in contul 371” Marfuri” si nu in conturi de mijloace fixe, este justificata. Miscarea marfurilor (intrarea si vanzarea) s-a reflectat atat in fisele de magazie cat si in evidenta contabila.

Veniturile din tranzactiile derulate, au fost inregistrate integral, baza de impunere pentru impozitul datorat fiind corect determinata (Decizia nr.20/02.02.2007 privind nemodificarea bazei de impunere pentru impozitul pe veniturile microintreprinderilor).

Din punct de vedere al TVA:

In mod corect operatiunea de aprovizionare a fost considerata impozabila in regim normal, fara sa intre sub incidenta masurilor de simplificare, atat la furnizorii cat si la societate.

In mod corect livrarea echipamentelor si instalatiilor de la societate catre clienti/societati de tip REMAT(detinatoare de autorizatii de valorificare a

deseurilor eliberate de Comisia Nationala pentru Reciclarea Materialelor, aflate in subordinea Ministerului Industriei si Resurselor), s-a supus masurilor de simplificare din urmatoarele considerente:

In primul caz, dispozitiile Codului fiscal, referitoare la masurile de simplificare sunt aplicabile numai “deseurilor si resturilor de metale feroase si neferoase, precum si materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora”, astfel cum sunt definite de O.U.G. nr.16/2001 privind gestionarea deseurilor industriale reciclabile, republicata, cu modificarile ulterioare, ori societatea nu a achizitionat deseuri ci echipamente si instalatii, asa cum rezulta din intreaga documentatie(contracte, facturi, avize).

“Codul fiscal:

ART. 160

Măsuri de simplificare

(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

a) deșeurile și materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;”

Pentru clarificarea aplicării măsurilor de simplificare, în cazul deseurilor și resturilor de metale feroase și neferoase, precum și materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, prin Decizia nr.1/2005, s-a stabilit explicit și limitativ ca, numai în relația dintre o societate autorizată ca valorificator în condițiile O.U.G. nr.16/2001 și o persoană juridică impozabilă, se aplică în mod obligatoriu regimul instituit de art.160¹ din Codul fiscal.

Decizia Comisiei fiscale centrale nr.1 din 18 martie 2005 pentru aprobarea soluțiilor privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la accize, taxa pe valoarea adăugată și probleme de procedură fiscală, publicată în M.O. Nr.360/27.04.2005 prevede:

“ II. Art. 160¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

1. Pentru bunurile achiziționate de societățile autorizate ca valorificator în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare, de la persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în scopul dezmembrării și valorificării deșeurilor de metale feroase și neferoase

obținute, se aplică în mod obligatoriu prevederile [art. 160¹](#) alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 65¹ din [Normele metodologice](#) de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 44/2004](#), cu modificările și completările ulterioare.

2. Obligația aplicării prevederilor menționate la pct. 1 revine atât furnizorilor, cât și beneficiarilor de astfel de bunuri.”

În acest context, în conformitate cu dispozițiile art.8 din O.U.G. nr.16/2001, republicată, doar agenții economici specializați, autorizați pentru activitatea de valorificare, pot desfășura această activitate în baza unei autorizații de valorificare emisă de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor, aflată în subordinea Ministerului Industriei și Resurselor.

Societatea nu a efectuat decât demontarea echipamentelor și instalațiilor și nu operațiuni de valorificare (în sensul definit în O.U.G. nr.16/2001, republicată). În consecință, nu a solicitat și evident nu a obținut o autorizație de la C.N.R.M.

Ordonanța de urgență nr.16/2001, republicată:

Contestatoarea consideră că dispozițiile imperative ale pct.65¹ alin.12, din N.M. emise în aplicarea art.160¹ din Codul fiscal, nu sunt incidente în speță, întrucât societatea nu îndeplinea condiția prevăzută expres în Decizia nr.1/2005 a Comisiei fiscale, respectiv nu deținea autorizație pentru activități de valorificare a deșeurilor, emisă în condițiile stipulate de O.U.G. Nr.16/2001, republicată.

De asemenea, invocarea dispozițiilor art.11 alin.1 și 2 din Codul fiscal, drept temei legal pentru reincadrarea tranzacției de către organele fiscale, prin reconsiderarea “echipamentelor și instalațiilor” ca fiind “deșeu de fier vechi” de la intrare, este eronată, întrucât acest articol conferă autorităților fiscale baza legală pentru reconsiderarea tranzacțiilor ținând cont de scopul acestora și nu a formei juridice pe care o îmbracă, atunci când stabilesc un impozit.

Ori în cazul tranzacțiilor derulate de societate, cuantumul TVA este corect stabilit iar scopul tranzacțiilor nu diferă de forma juridică și ambele sunt conforme cu realitatea.

Dacă însă, vom analiza conținutul N.M. aprobate prin H.G. nr.1840/2004, emise de M.F.P. în aplicarea art.11 din Codul fiscal, vom observa că această reincadrare este în afara cadrului legal, întrucât pct.1-20 din norme, restrâng sfera reconsiderării tranzacțiilor, exclusiv la cele realizate între persoane afiliate străine sau române, cu referire directă la preturile de transfer- în consecință, fără obiect în situația societății.

În consecință, textele de lege invocate de organele fiscale în obligarea societății la aplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de art.160¹ din Codul fiscal, nu sunt incidente în speță.

In cel de-al doilea caz, in relatia cu societatile de tip REMAT care detineau autorizatii pentru activitatea de valorificare a deseurilor, s-a procedat potrivit precizarilor din Decizia nr.1/2005.

Societatea, in calitate de furnizor, a aplicat dispozitiile art.160¹, respectiv alin.3 si 5 si cele din N.M. emise in aplicarea acestor dispozitii, publicate in H.G. Nr.84/2005.

Pentru intrarile de echipamente si utilaje, societatea a inregistrat in mod corect TVA deductibila in suma totala de X lei.

2.2. Referitor la refuzul dreptului de a deduce TVA aferenta unor facturi, in suma totala de X lei:

In fapt, in perioada controlata s-au identificat o serie de facturi fiscale, pentru care s-a refuzat dreptul de deducere a TVA in suma de X lei.

In drept, a fost invocata incalcarea dispozitiilor art.145, alin.4 si 5 din Codul fiscal.

In realitate, constatarile si masurile organelor fiscale sunt netemeinice si nelegale, pentru urmatoarele motive:

Masura organelor fiscale de a nu acorda dreptul de deducere a TVA din facturi de aprovizionari, care in toate cazurile contin toate datele despre furnizori(facturi personalizate), dar lipseste:

- fie mentiunea privind cota de TVA aplicabila- desi valoarea TVA este calculata si evidentiata corect;

- fie codul fiscal al clientului, care este platitor de TVA sau codul fiscal al societatii a fost inregistrat (lipseste o cifra);

- fie adresa clientului;

conduce la concluzia ca organele fiscale au cautat cu orice pret sa sanctioneze societatea controlata, in dispret fata de dispozitiile art.12 Buna credinta, din Codul de procedura fiscala:

“ Relatiile dintre contribuabili si organele fiscale trebuie fundamentate pe buna credinta, in scopul realizarii cerintelor legii”.

Este evident ca cerinta legii a fost sa sanctioneze contribuabili care deduc TVA din facturi intocmite necorespunzator, care nu permit identificarea furnizorilor, mentiunile referitoare la beneficiari fiind reglementate de art.155, alin.8, lit.d din codul fiscal, astfel:

“d) numele, adresa si codul de inregistrare fiscala, dupa caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii”. Ori, in facturile in cauza se regasesc intotdeauna cel putin 2 din cele 3 mentiuni de identificare a beneficiarului.

In aceasta situatie, consideram excesiva masura luata de organele fiscale, in conditiile in care fiind in control, dispuneau de toate informatiile despre societatea controlata.

Suma de X lei - “reprezentand TVA aferenta facturilor de aprovizionare cu produse alcoolice si din tutun” pentru protocol reprezinta in fapt TVA din

facturile cu produse de protocol, respectiv: tigari, cafea, parfum, whisky, ciocolata, muschi file, salam de sibiu, apa minerala si bere (facturile emise de S.C. MILICOM SRL).

Dispozitia legala indicata ca fiind incalcata, respectiv art.145, alin.7 lit.b) din Legea nr.571/2003 se refera la interdictia de a deduce TVA aferent “ bauturilor alcoolice si produselor din tutun destinate actiunilor de produselor din tutun destinate actiunilor de protocol”, nu si celorlalte produse inscrise pe facturile in cauza, asupra carora organele de control au extins interdictia in mod nejustificat.

Astfel, TVA aferent aprovizionarilor cu produse de protocol alcool si tutun este de X lei si nu Y lei.

Suma de X lei - reprezentand “ TVA inregistrata in cota de 19% din facturi fiscale in care este inscrisa cota redusa de TVA de 9%.”

In fapt suma in cauza, se compune TVA calculat eronat de societate aferent facturilor ce reprezinta servicii de cazare in care este evidentiata si calculata corect cota de 9% (f.f. CLEVEV nr.08302587 si f.f. CLEVEX nr.02337627) si TVA aferent unor facturi de transport pe parcurs extern emise de S.C. MAN ARON SRL - operatiune scutita cu drept de deducere (ff SMV DX nr.4391789 si ff. SMV DX nr.4391891)

Suma de X lei - reprezentand TVA aferent facturilor care au ca obiect locatiunea VW BORA, “ inchiriere considerata de catre organul fiscal ca nejustificata in conditiile in care societatea detine in proprietate un numar de 11 autoturisme. Fapta de a deduce TVA pentru operatiuni care nu au legatura cu activitatea economica desfasurata, incalcandu-se prevederile art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata, care prevede:

“Dreptul de deducere ia nastere in momentul in care TVA devine exigibila, daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile...”.

In fapt textul de lege citat are urmatorul continut:

“(1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilității taxei.

(3) Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său...”

Organele fiscale nu au retinut care este motivul pentru care autoturismul inchiriat nu ar fi destinat utilizarii in folosul operatiunilor taxabile, ori potrivit dispozitiilor art.64 alin.2 din Codul de procedura fiscala “ Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii”, limitandu-se la a face aprecierea ca daca societatea detine in proprietate 11 autoturisme (total eronat si rau intentionat observat de catre

organele de control intrucat in luna august 2005, erau in derulare doar 3 contracte de leasing auto, iar societatea avea un numar de 20 de angajati) nu are voie sa inchirieze un altul, desi la art.6 Exercitarea dreptului de apreciere din Codul de procedura fiscala,se dispune:

“ Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza”.

In acest context, decizia de a considera nedeductibila fiscal TVA aferenta facturilor de locatiune autoturism VW BORA este netemeinica.

Suma de X lei- reprezentand TVA aferent facturilor (seriaBVEH nr.6207060 si BVEH nr.6207095) care au ca obiect inchirierea unui spatiu apartinand S.C. GEOMIN SRL , unde societatea are declarat un punct de lucru, operatiune scutita, pentru care organele fiscale au invocat ca nu s-a prezentat notificarea prin care S.C. GEOMIN SRL a optat pentru taxarea acesteia, indicandu-se ca temei legal in mod eronat pct.44 din H.G. nr.44/2004.

Masura este nelegala atata timp cat nu s-a verificat daca S.C. GEOMIN SRL, nu a optat pentru taxarea operatiunilor de inchiriere tacit, in conditiile prevazute de art.9alin.2, lit.o din Legea nr.345/2002, asa cum se mentioneaza la pct.42alin.6 din N.M. emise in aplicarea art.141 din Codul fiscal.

Suma de X lei- reprezentand TVA este inscrisa in factura seria BXFI nr.8968894 eliberata de Registrul Auto Roman pentru inmatricularea unui autovehicul proprietatea societatii, pe numele delegatului societatii.Temeiul legal al refuzului deductibilitatii TVA aferent acestei facturi “ operatiunea este netaxabila si fara drept de deducere in baza dispozitiilor art.155 alin.8 din Codul fiscal” este indicat eronat de catre organele fiscale, intrucat serviciile mentionate in factura sunt taxabile si cu drept de deducere iar art.155 alin.8 din Codul fiscal se refera la datele obligatorii continute de o factura fiscala.

Suma de X lei - reprezentand TVA inscrisa in facturi care au ca obiect prestari de servicii, care nu sunt justificate pe baza de situatii de lucrari, calculatie de pret, devize, rapoarte de lucru si contracte, asa cum s-a retinut in RIF, pentru care organele fiscale au refuzat dreptul de deducere, invocand ca temei legal “ art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal,publicata.

Organele fiscale nu au retinut in RIF care este motivul pentru care serviciile in cauza nu participa la realizarea operatiunilor taxabile, ori potrivit dispozitiilor art.64 alin.2 din Codul de procedura fiscala “ Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii”.

In fapt, probele nu exista in motivarea deciziei de neacordare a deductibilitatii TVA aferent acestor facturi- organele fiscale limitandu-se la o

simpla apreciere, desi la art.6 Exercitarea dreptului de apreciere din Codul de procedura fiscala, se dispune:

“ Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza.”

In acest context, aratam ca este neintemeiata constatarea ca nu exista contract incheiat si calculatia nu este corecta, in cazul:

- pentru facturile emise de S.C. OMAR & LOD SRL exista incheiat Contractul nr.20/20.07.2005, care prevede in actul aditional nr.2 modul de calcul al contravalorii serviciilor;

- pentru factura emisa de S.C. ROA IMPEX SRL, exista incheiat Contractul nr.59/23.09.2005 iar in actul aditional nr.1 se stabileste pretul serviciilor.

Alte servicii au fost decontate pe baza de deviz, este cazul S.C. BEMAVI SRL, care in factura emisa face referire la devizul nr.1/21.06.2005, desi organele fiscale mentioneaza ca nu exista deviz. In cazul furnizorului S.C. ZI-PA CON SRL, prestatorul a efectuat o constatare tehnica - serviciu intamplator, pentru care nu era necesar sa se intocmeasca un contract.

Furnizorul S.C. VILLA CONSID SRL a consemnat calculatia de pret pe factura.

Suma de X lei -reprezentand TVA inscrisa intr-o factura emisa inainte ca societatea sa devina platitoare de TVA, asa cum s-a retinut in RIF, rezulta in fapt din facturile evidentiata:

FF seria BVDO nr.9816531/15.03.2005 eliberata de ONRC - valoarea TVA X lei;

FF seria BVDO nr.8916535/16.03.2005 eliberata de ONRC - valoarea TVA X lei;

FF seria CLVDT nr.9407997/15.03.2005 eliberata de notar - valoarea TVA X lei;

Acestea reprezinta contravaloarea cheltuielilor de constituire ale societatii, cheltuieli recunoscute din punct de vedere contabil si fiscal, inclusiv TVA aferent acestora, asa cum se dispune in normele metodologice de aplicare ale art. 145 din Codul fiscal, respectiv partea 188(1) din H.G. Nr.44/2004.

In consecinta, contesta corectitudinea stabilirii sumei de X lei reprezentand TVA pentru care s-a refuzat dreptul de deducere.

Fata de motivele invocate, contestatoarea solicita admiterea contestatiei asa cum a fost formulata, desfiintarea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice, precum si a Deciziei de impunere (contestata in data de 01.03.2007) - ambele emise in baza in baza constatarilor din Raportul de

inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007 - competenta de solutionare revenind in ambele situatii organelor constituite la nivel central.

II. Din continutul Deciziei de de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei, rezulta:

Societatea este inregistrata ca platitoare de taxa pe valoarea adaugata incepand cu data de 22.03.2005.

Societatea solicita solutionarea decontului de T.V.A. cu optiune de ramburare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei RON, deus la A.F.P.M.Calarasi sub nr. 1245/24.01.2006.

Perioada verificata : 22.03.2005- 31.12.2005 .

Rezultatele verificarii efectuate au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

Organul fiscal teritorial, respectiv Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi, in baza prevederilor art.83 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, a Decontului de taxa pe valoarea adaugata inregistrat sub nr.1215/24.01.2006 si a Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, emite Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata de rambursat, astfel:

- TVA solicitata la rambursare = X lei
- TVA aprobata la rambursare = X lei
- TVA respinsa la rambursare = X lei

Suma aprobata la rambursare a urmat procedura prevazuta la art.112 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv compensarea obligatiilor fiscale scadente si neachitate reprezentand impozit pe venitul microintreprinderilor, prin Nota privind compensarea obligatiilor fiscale nr.1215/19.02.2007.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, actele administrative fiscale emise de organele fiscale, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala s-a efectuat in vederea solutionarii decontului de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de 718316 lei, depus la AFPM Calarasi sub nr.1245/24.01.2006.

Perioada verificata: 22.03.2005 - 31.12.2005

Referitor la Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei, Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este investita sa se pronunte asupra legalitatii emiterii actului administrativ fiscal - Decizia de rambursare, in conditiile in care, in baza aceluiasi Raport de inspectie fiscala si pentru aceleasi obligatii fiscale, Activitatea de Control Fiscal a emis Decizia de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

In fapt, societatea solicita solutionarea decontului de T.V.A. cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei, depus la A.F.P.M.Calarasi sub nr. /24.01.2006.

In vederea solutionarii decontului de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei, depus la AFPM Calarasi sub nr.1245/24.01.2006 s-a efectuat inspectia fiscala generala pentru perioada 22.03.2005 - 31.12.2005.

Rezultatele verificarii efectuate au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

Organul fiscal teritorial, respectiv Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi, in baza prevederilor art.83 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, a Decontului de taxa pe valoarea adaugata inregistrat sub nr.1215/24.01.2006 si a Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, emite Decizia de rambursare a taxei pe

valoarea adaugata nr./19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata de rambursat, astfel:

- TVA solicitata la rambursare = X lei
- TVA aprobata la rambursare = X lei
- TVA respinsa la rambursare = X lei

Suma aprobata la rambursare a urmat procedura prevazuta la art.112 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv compensarea obligatiilor fiscale scadente si neachitate reprezentand impozit pe venitul microintreprinderilor, prin Nota privind compensarea obligatiilor fiscale nr.1215/19.02.2007.

Se retine astfel ca au fost emise doua acte administrative fiscale in baza aceluiasi raport de inspectie fiscala si pentru aceleasi obligatii fiscale:

-Decizia de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei;

-Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. din data de 19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata aprobata la rambursare in suma de X lei, si taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare in suma de X lei;

In drept, OMFP nr.967/2005 privind aprobarea metodologiei de solutionare a deconturilor cu sume negative de taxa pe valoarea adaugata cu obtiune de rambursare, la pct.5 al Cap.2 "Procedura de solutiune a solicitărilor de rambursare", precizeaza:

"5. Deconturile cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare cu risc fiscal mare se transmit la compartimentul cu atribuții de inspectie fiscală.

(1) După efectuarea inspectiei fiscale compartimentul cu atribuții în acest domeniu va întocmi raportul de inspectie fiscală.

(2) În cazul în care TVA deductibilă sau colectată se modifică față de sumele înscrise în decontul de TVA, se va întocmi decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală, care are și rol de decizie de rambursare a TVA.

(3) În cazul în care cu ocazia inspectiei fiscale nu sunt stabilite diferențe față de suma solicitată la rambursare, decizia de rambursare a TVA se emite de către compartimentul de specialitate."(...)

C. Fluxul operațiunilor în cazul deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare soluționate cu inspectie fiscală anticipată:

1. Deconturile cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, care au fost încadrate în categoria de risc mare, se transmit, zilnic, împreună cu documentația aferentă, compartimentului cu atribuții de inspectie fiscală în vederea efectuării verificării.

2. După finalizarea controlului, compartimentul cu atribuții în domeniul inspecției fiscale va întocmi Raportul de inspecție fiscală.

3. *Dacă în urma inspecției fiscale se stabilesc diferențe care afectează suma solicitată la rambursare, compartimentul cu atribuții în domeniul inspecției fiscale emite decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, care are și rol de decizie de rambursare a TVA, pe care o comunică plătitorului.* “

De asemenea, OMFP nr. 972 din 13 iunie 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", precizează:

ART. 2:

“Competența de a emite "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" revine organelor de inspecție fiscală care au efectuat inspecția fiscală.”

ART. 3:

“Formularul prevăzut la art.1, emis în urma inspecțiilor fiscale anticipate efectuate pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, are rol și de decizie de rambursare.

Conform Instrucțiunilor de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", prezentate în Anexa nr.2 a Ordinului nr.972/2006,:

a) *"Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată, precum și pentru comunicarea modului de soluționare cu inspecție fiscală anticipată a decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare, conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 967/2005, cu modificările ulterioare.”*

Punctul 2.2.1. "Soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare" al Deciziei de impunere se completează în cazul în care inspecția fiscală este efectuată pentru soluționarea unui decont de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiune de rambursare cu control anticipat și numai dacă s-a stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată.

Avand in vedere faptul ca in urma inspectiei fiscale efectuata la societate s-au stabilit diferente fata de suma solicitata la rambursare, actul administrativ fiscal prevazut a fi emis pentru comunicarea modului de solutionare cu inspectie fiscala anticipata a Decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare, este Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală.

Se retine astfel ca in mod legal si corect Activitatea de control fiscal a emis Decizia de impunere nr.19//02.02.2007, act administrativ fiscal prin care, la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare suma de X lei.

Prin urmare, Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, urmeaza a fi anulata, actul administrativ fiscal prin care in mod legal s-a solutionat decontul de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare fiind decizia de impunere care are rol si de decizie de rambursare.

Referitor la solicitarea contestatoarei privind desfiintarea Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007- act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, se retine ca Decizia de impunere nr.19/02.02.2007 a facut obiectul contestatiei formulata in data de 01.03.2007, in solutionarea careia DGFP Calarasi s-a pronuntat prin Decizia nr.11/16.04.2007.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.175, art.179 alin.(1), art.183 alin.(5), si art.186 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

D E C I D E:

Anularea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, actul administrativ fiscal prin care in mod legal s-a solutionat decontul de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare fiind Decizia de impunere nr.19/02.02.2007 care are rol si de decizie de rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.188 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CALARASI

DECIZIA Nr.18/08.06.2007
privind solutionarea contestatiei depusa de societatea X
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 10443/26.04.2007

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor prin adresa nr.340925/24.04.2007 asupra contestatiei depusa de societatea X la Ministerul Economiei si Finantelor - Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.48480/20.04.2007 si înregistrata la Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor sub nr.340925/23.04.2007, împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 alin.(1) si art.179 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu dispozitiile pct.5.4 din Ordinul presedintelui ANAF nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de societatea X.

I. Din analiza contestatiei înregistrata la DGFP Calarasi sub nr.10443/26.04.2007, s-a constatat ca societatea X contesta Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. 19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza

constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei.

1. Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 societatea intelege sa conteste suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare, cu precizarea ca aceasta suma a facut obiectul contestatiei formulata impotriva Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007(emisa in baza aceluiasi raport de inspectie fiscala), in solutionarea careia DGFP Calarasi a emis Decizia nr.11/16.04.2007 prin care s-a dispus “*suspendarea solutionarii contestatiei pana la pronuntarea unei solutii cu caracter definitiv pe latura penala*”- criticata pentru nelegalitatea emiterii acesteia.

In opinia contestatoarei, pronuntarea unei solutii de catre DGFP Calarasi, desi conform dispozitiilor art.179 alin.(1) lit.c) din Codul de procedura fiscala competenta de solutionare revenea organelor constituite la nivel central, - este lovita de nulitate absoluta pentru incalcarea normelor de competenta materiala stabilite de Codul de procedura fiscala.

2.Motivele formulate in sustinerea contestatiei formulata impotriva taxei pe valoarea adaugata respinsa la rambursare sunt urmatoarele:

2.1. Privitor la refuzul dreptului de a deduce TVA aferenta intrarilor de echipamente si instalatii, in suma de X lei:

Constatarile si masurile organelor fiscale sunt netemeinice si nelegale, pentru urmatoarele motive:

In perioada analizata, 21.03.-31.12.2005, societatea a incheiat contracte de vanzare cumparare utilaje, echipamente si instalatii provenind de la dezafectarea unor obiective economice apartinand S.C. SIDERCA S.A cu: S.C. BERTRO CONSULT INTERNATIONAL SRL, S.C. MONDIAL TRADE EXIM SRL, S.C. APCALEM SRL, S.C. LEMTRANS INTERNATIONAL PROD COM S.A., S.C. REFRASIDLEM SRL, a caror validitate nu este contestata de catre organele fiscale.

In toate situatiile, in contractele de vanzare cumparare, livrarea marfii s-a realizat sub conditia “FRANCO locatia indicata de catre vanzator”- mentiune ignorata de organele de control, care au prezentat tendentios si incriminator faptul ca vanzarea marfurilor a fost efectuata “aproximativ in aceeasi zi” catre alt beneficiar.

Organele de control au mentionat ca societatea a incheiat contracte de prestari servicii pentru demontarea instalatiilor si echipamentelor iar in anexele de la facturile de prestari servicii se regasesc informatii despre cantitatile rezultate din demontare si tariful/tona, concluzionand ca societatea nu detine in proprietate spatii si utilaje necesare prelucrarii si transformarii “echipamentelor si instalatiilor” in “deseuri metalice feroase”.

Aceste afirmatii sunt conforme cu realitatea iar in situatia S.C. BERTRO PREST SRL se justifica diferenta scurta de timp dintre momentul cumpararii si revanzarii, datorita faptului ca pe langa contractul de vanzare cumparare, s-au mai incheiat:

- un contract de prestari servicii, obiectul contractului fiind demontarea instalatii si echipamente iar locatia sediul X ;

- un contract de inchiriere utilaje prin care societatea in cauza pune la dispozitia beneficiarului utilaje specializate si personalul aferent in vederea desfasurarii activitatilor la sediul din Prel. Bucuresti, nr.162, Calarasi.

De asemenea, au mai fost incheiate contracte de prestari servicii de demontare echipamente si instalatii, cu: S.C. PRODAGRA SRL, S.C. METAL STIL 2005 SRL si S.C. ROA IMPEX SRL.

Toate societatile furnizoare de echipamente si instalatii au constituit subiectul unor controale incrucisate efectuate de catre organele fiscale teritoriale, iar rezultatul acestor controale releva ca toate facturile de vanzari au fost inregistrate in contabilitatea societatilor emitente, iar TVA aferent acestora a fost reflectata in jurnalele de vanzari si corespunzator, in deconturile de TVA.

In lunile in care a rezultat TVA de plata, societatile in cauza si-au achitat obligatiile catre bugetul general consolidat.

Organele fiscale nu au retinut in sarcina nici unui furnizor obligatia aplicarii masurilor de simplificare, prevazute de art.160¹ din Codul fiscal, pentru livrarile de echipamente si instalatii.

Echipamentele si instalatiile achizitionate de la diversi furnizori, au fost demontate si transportate cu mijloace de transport inchiriate in acest sens (conform contractelor de transport) catre cei 3 beneficiari: S.C. REMAT S.A. , S.C. REMAT S.A. , S.C. REMAT HOLZ S.A. .

Intrucat echipamentele si instalatiile proveneau de la obiective economice dezafectate (S.C. SIDERCA S.A.) scopul cumpararii era de revanzare in conditii avantajoase, astfel incat inregistrarea acestora in contabilitate in contul 371” Marfuri” si nu in conturi de mijloace fixe, este justificata. Miscarea marfurilor (intrarea si vanzarea) s-a reflectat atat in fisele de magazie cat si in evidenta contabila.

Veniturile din tranzactiile derulate, au fost inregistrate integral, baza de impunere pentru impozitul datorat fiind corect determinata (Decizia nr.20/02.02.2007 privind nemodificarea bazei de impunere pentru impozitul pe veniturile microintreprinderilor).

Din punct de vedere al TVA:

In mod corect operatiunea de aprovizionare a fost considerata impozabila in regim normal, fara sa intre sub incidenta masurilor de simplificare, atat la furnizorii cat si la societate.

In mod corect livrarea echipamentelor si instalatiilor de la societate catre clienti/societati de tip REMAT(detinatoare de autorizatii de valorificare a

deseurilor eliberate de Comisia Nationala pentru Reciclarea Materialelor, aflate in subordinea Ministerului Industriei si Resurselor), s-a supus masurilor de simplificare din urmatoarele considerente:

In primul caz, dispozitiile Codului fiscal, referitoare la masurile de simplificare sunt aplicabile numai “ deseurilor si resturilor de metale feroase si neferoase, precum si materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora”, astfel cum sunt definite de O.U.G. nr.16/2001 privind gestionarea deseurilor industriale reciclabile, republicata, cu modificarile ulterioare, ori societatea nu a achizitionat deseuri ci echipamente si instalatii, asa cum rezulta din intreaga documentatie(contracte, facturi, avize).

“Codul fiscal:

ART. 160

Măsuri de simplificare

(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

a) deșeurile și materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;”

Pentru clarificarea aplicarii masurilor de simplificare, in cazul deseurilor si resturilor de metale feroase si neferoase, precum si materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, prin Decizia nr.1/2005, s-a stabilit explicit si limitativ ca, numai in relatia dintre o societate autorizata ca valorificator in conditiile O.U.G. nr.16/2001 si o persoana juridica impozabila, se aplica in mod obligatoriu regimul instituit de art.160¹ din Codul fiscal.

Decizia Comisiei fiscale centrale nr.1 din 18 martie 2005 pentru aprobarea solutiilor privind aplicarea unitara a unor prevederi referitoare la accize, taxa pe valoarea adaugata si probleme de procedura fiscala, publicata in M.O. Nr.360/27.04.2005 prevede:

“ II. Art. 160¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

1. Pentru bunurile achiziționate de societățile autorizate ca valorificator în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare, de la persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în scopul dezmembrării și valorificării deșeurilor de metale feroase și neferoase

obținute, se aplică în mod obligatoriu prevederile [art. 160¹](#) alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 65¹ din [Normele metodologice](#) de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 44/2004](#), cu modificările și completările ulterioare.

2. Obligația aplicării prevederilor menționate la pct. 1 revine atât furnizorilor, cât și beneficiarilor de astfel de bunuri.”

În acest context, în conformitate cu dispozițiile art.8 din O.U.G. nr.16/2001, republicată, doar agenții economici specializați, autorizați pentru activitatea de valorificare, pot desfășura această activitate în baza unei autorizații de valorificare emisă de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor, aflată în subordinea Ministerului Industriei și Resurselor.

Societatea nu a efectuat decât demontarea echipamentelor și instalațiilor și nu operațiuni de valorificare (în sensul definit în O.U.G. nr.16/2001, republicată). În consecință, nu a solicitat și evident nu a obținut o autorizație de la C.N.R.M.

Ordonanța de urgență nr.16/2001, republicată:

Contestatoarea consideră că dispozițiile imperative ale pct.65¹ alin.12, din N.M. emise în aplicarea art.160¹ din Codul fiscal, nu sunt incidente în speță, întrucât societatea nu îndeplinea condiția prevăzută expres în Decizia nr.1/2005 a Comisiei fiscale, respectiv nu deținea autorizație pentru activități de valorificare a deșeurilor, emisă în condițiile stipulate de O.U.G. Nr.16/2001, republicată.

De asemenea, invocarea dispozițiilor art.11 alin.1 și 2 din Codul fiscal, drept temei legal pentru reincadrarea tranzacției de către organele fiscale, prin reconsiderarea “echipamentelor și instalațiilor” ca fiind “deșeu de fier vechi” de la intrare, este eronată, întrucât acest articol conferă autorităților fiscale baza legală pentru reconsiderarea tranzacțiilor ținând cont de scopul acestora și nu a formei juridice pe care o îmbracă, atunci când stabilesc un impozit.

Ori în cazul tranzacțiilor derulate de societate, cuantumul TVA este corect stabilit iar scopul tranzacțiilor nu diferă de forma juridică și ambele sunt conforme cu realitatea.

Dacă însă, vom analiza conținutul N.M. aprobate prin H.G. nr.1840/2004, emise de M.F.P. în aplicarea art.11 din Codul fiscal, vom observa că această reincadrare este în afara cadrului legal, întrucât pct.1-20 din norme, restrâng sfera reconsiderării tranzacțiilor, exclusiv la cele realizate între persoane afiliate străine sau române, cu referire directă la preturile de transfer- în consecință, fără obiect în situația societății.

În consecință, textele de lege invocate de organele fiscale în obligarea societății la aplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de art.160¹ din Codul fiscal, nu sunt incidente în speță.

In cel de-al doilea caz, in relatia cu societatile de tip REMAT care detineau autorizatii pentru activitatea de valorificare a deseurilor, s-a procedat potrivit precizarilor din Decizia nr.1/2005.

Societatea, in calitate de furnizor, a aplicat dispozitiile art.160¹, respectiv alin.3 si 5 si cele din N.M. emise in aplicarea acestor dispozitii, publicate in H.G. Nr.84/2005.

Pentru intrarile de echipamente si utilaje, societatea a inregistrat in mod corect TVA deductibila in suma totala de X lei.

2.2. Referitor la refuzul dreptului de a deduce TVA aferenta unor facturi, in suma totala de X lei:

In fapt, in perioada controlata s-au identificat o serie de facturi fiscale, pentru care s-a refuzat dreptul de deducere a TVA in suma de X lei.

In drept, a fost invocata incalcarea dispozitiilor art.145, alin.4 si 5 din Codul fiscal.

In realitate, constatarile si masurile organelor fiscale sunt netemeinice si nelegale, pentru urmatoarele motive:

Masura organelor fiscale de a nu acorda dreptul de deducere a TVA din facturi de aprovizionari, care in toate cazurile contin toate datele despre furnizori(facturi personalizate), dar lipseste:

- fie mentiunea privind cota de TVA aplicabila- desi valoarea TVA este calculata si evidentiata corect;

- fie codul fiscal al clientului, care este platitor de TVA sau codul fiscal al societatii a fost inregistrat (lipseste o cifra);

- fie adresa clientului;

conduce la concluzia ca organele fiscale au cautat cu orice pret sa sanctioneze societatea controlata, in dispret fata de dispozitiile art.12 Buna credinta, din Codul de procedura fiscala:

“ Relatiile dintre contribuabili si organele fiscale trebuie fundamentate pe buna credinta, in scopul realizarii cerintelor legii”.

Este evident ca cerinta legii a fost sa sanctioneze contribuabili care deduc TVA din facturi intocmite necorespunzator, care nu permit identificarea furnizorilor, mentiunile referitoare la beneficiari fiind reglementate de art.155, alin.8, lit.d din codul fiscal, astfel:

“d) numele, adresa si codul de inregistrare fiscala, dupa caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii”. Ori, in facturile in cauza se regasesc intotdeauna cel putin 2 din cele 3 mentiuni de identificare a beneficiarului.

In aceasta situatie, consideram excesiva masura luata de organele fiscale, in conditiile in care fiind in control, dispuneau de toate informatiile despre societatea controlata.

Suma de X lei - “reprezentand TVA aferenta facturilor de aprovizionare cu produse alcoolice si din tutun” pentru protocol reprezinta in fapt TVA din

facturile cu produse de protocol, respectiv: tigari, cafea, parfum, whisky, ciocolata, muschi file, salam de sibiu, apa minerala si bere (facturile emise de S.C. MILICOM SRL).

Dispozitia legala indicata ca fiind incalcata, respectiv art.145, alin.7 lit.b) din Legea nr.571/2003 se refera la interdictia de a deduce TVA aferent “ bauturilor alcoolice si produselor din tutun destinate actiunilor de produselor din tutun destinate actiunilor de protocol”, nu si celorlalte produse inscrise pe facturile in cauza, asupra carora organele de control au extins interdictia in mod nejustificat.

Astfel, TVA aferent aprovizionarilor cu produse de protocol alcool si tutun este de X lei si nu Y lei.

Suma de X lei - reprezentand “ TVA inregistrata in cota de 19% din facturi fiscale in care este inscrisa cota redusa de TVA de 9%.”

In fapt suma in cauza, se compune TVA calculat eronat de societate aferent facturilor ce reprezinta servicii de cazare in care este evidentiata si calculata corect cota de 9% (f.f. CLEVEV nr.08302587 si f.f. CLEVEX nr.02337627) si TVA aferent unor facturi de transport pe parcurs extern emise de S.C. MAN ARON SRL - operatiune scutita cu drept de deducere (ff SMV DX nr.4391789 si ff. SMV DX nr.4391891)

Suma de X lei - reprezentand TVA aferent facturilor care au ca obiect locatiunea VW BORA, “ inchiriere considerata de catre organul fiscal ca nejustificata in conditiile in care societatea detine in proprietate un numar de 11 autoturisme. Fapta de a deduce TVA pentru operatiuni care nu au legatura cu activitatea economica desfasurata, incalcandu-se prevederile art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata, care prevede:

“Dreptul de deducere ia nastere in momentul in care TVA devine exigibila, daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile...”.

In fapt textul de lege citat are urmatorul continut:

“(1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilității taxei.

(3) Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său...”

Organele fiscale nu au retinut care este motivul pentru care autoturismul inchiriat nu ar fi destinat utilizarii in folosul operatiunilor taxabile, ori potrivit dispozitiilor art.64 alin.2 din Codul de procedura fiscala “ Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii”, limitandu-se la a face aprecierea ca daca societatea detine in proprietate 11 autoturisme (total eronat si rau intentionat observat de catre

organele de control intrucat in luna august 2005, erau in derulare doar 3 contracte de leasing auto, iar societatea avea un numar de 20 de angajati) nu are voie sa inchirieze un altul, desi la art.6 Exercitarea dreptului de apreciere din Codul de procedura fiscala,se dispune:

“ Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza”.

In acest context, decizia de a considera nedeductibila fiscal TVA aferenta facturilor de locatiune autoturism VW BORA este netemeinica.

Suma de X lei- reprezentand TVA aferent facturilor (seriaBVEH nr.6207060 si BVEH nr.6207095) care au ca obiect inchirierea unui spatiu apartinand S.C. GEOMIN SRL , unde societatea are declarat un punct de lucru, operatiune scutita, pentru care organele fiscale au invocat ca nu s-a prezentat notificarea prin care S.C. GEOMIN SRL a optat pentru taxarea acesteia, indicandu-se ca temei legal in mod eronat pct.44 din H.G. nr.44/2004.

Masura este nelegala atata timp cat nu s-a verificat daca S.C. GEOMIN SRL, nu a optat pentru taxarea operatiunilor de inchiriere tacit, in conditiile prevazute de art.9alin.2, lit.o din Legea nr.345/2002, asa cum se mentioneaza la pct.42alin.6 din N.M. emise in aplicarea art.141 din Codul fiscal.

Suma de X lei- reprezentand TVA este inscrisa in factura seria BXFI nr.8968894 eliberata de Registrul Auto Roman pentru inmatricularea unui autovehicul proprietatea societatii, pe numele delegatului societatii.Temeiul legal al refuzului deductibilitatii TVA aferent acestei facturi “ operatiunea este netaxabila si fara drept de deducere in baza dispozitiilor art.155 alin.8 din Codul fiscal” este indicat eronat de catre organele fiscale, intrucat serviciile mentionate in factura sunt taxabile si cu drept de deducere iar art.155 alin.8 din Codul fiscal se refera la datele obligatorii continute de o factura fiscala.

Suma de X lei - reprezentand TVA inscrisa in facturi care au ca obiect prestari de servicii, care nu sunt justificate pe baza de situatii de lucrari, calculatie de pret, devize, rapoarte de lucru si contracte, asa cum s-a retinut in RIF, pentru care organele fiscale au refuzat dreptul de deducere, invocand ca temei legal “ art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal,publicata.

Organele fiscale nu au retinut in RIF care este motivul pentru care serviciile in cauza nu participa la realizarea operatiunilor taxabile, ori potrivit dispozitiilor art.64 alin.2 din Codul de procedura fiscala “ Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii”.

In fapt, probele nu exista in motivarea deciziei de neacordare a deductibilitatii TVA aferent acestor facturi- organele fiscale limitandu-se la o

simpla apreciere, desi la art.6 Exercitarea dreptului de apreciere din Codul de procedura fiscala, se dispune:

“ Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza.”

In acest context, aratam ca este neintemeiata constatarea ca nu exista contract incheiat si calculatia nu este corecta, in cazul:

- pentru facturile emise de S.C. OMAR & LOD SRL exista incheiat Contractul nr.20/20.07.2005, care prevede in actul aditional nr.2 modul de calcul al contravalorii serviciilor;

- pentru factura emisa de S.C. ROA IMPEX SRL, exista incheiat Contractul nr.59/23.09.2005 iar in actul aditional nr.1 se stabileste pretul serviciilor.

Alte servicii au fost decontate pe baza de deviz, este cazul S.C. BEMAVI SRL, care in factura emisa face referire la devizul nr.1/21.06.2005, desi organele fiscale mentioneaza ca nu exista deviz. In cazul furnizorului S.C. ZI-PA CON SRL, prestatorul a efectuat o constatare tehnica - serviciu intamplator, pentru care nu era necesar sa se intocmeasca un contract.

Furnizorul S.C. VILLA CONSID SRL a consemnat calculatia de pret pe factura.

Suma de X lei -reprezentand TVA inscrisa intr-o factura emisa inainte ca societatea sa devina platitoare de TVA, asa cum s-a retinut in RIF, rezulta in fapt din facturile evidentiata:

FF seria BVDO nr.9816531/15.03.2005 eliberata de ONRC - valoarea TVA X lei;

FF seria BVDO nr.8916535/16.03.2005 eliberata de ONRC - valoarea TVA X lei;

FF seria CLVDT nr.9407997/15.03.2005 eliberata de notar - valoarea TVA X lei;

Acestea reprezinta contravaloarea cheltuielilor de constituire ale societatii, cheltuieli recunoscute din punct de vedere contabil si fiscal, inclusiv TVA aferent acestora, asa cum se dispune in normele metodologice de aplicare ale art. 145 din Codul fiscal, respectiv partea 188(1) din H.G. Nr.44/2004.

In consecinta, contesta corectitudinea stabilirii sumei de X lei reprezentand TVA pentru care s-a refuzat dreptul de deducere.

Fata de motivele invocate, contestatoarea solicita admiterea contestatiei asa cum a fost formulata, desfiintarea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice, precum si a Deciziei de impunere (contestata in data de 01.03.2007) - ambele emise in baza in baza constatarilor din Raportul de

inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007 - competenta de solutionare revenind in ambele situatii organelor constituite la nivel central.

II. Din continutul Deciziei de de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei, rezulta:

Societatea este inregistrata ca platitoare de taxa pe valoarea adaugata incepand cu data de 22.03.2005.

Societatea solicita solutionarea decontului de T.V.A. cu optiune de ramburare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei RON, deus la A.F.P.M.Calarasi sub nr. 1245/24.01.2006.

Perioada verificata : 22.03.2005- 31.12.2005 .

Rezultatele verificarii efectuate au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

Organul fiscal teritorial, respectiv Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi, in baza prevederilor art.83 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, a Decontului de taxa pe valoarea adaugata inregistrat sub nr.1215/24.01.2006 si a Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, emite Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata de rambursat, astfel:

- TVA solicitata la rambursare = X lei
- TVA aprobata la rambursare = X lei
- TVA respinsa la rambursare = X lei

Suma aprobata la rambursare a urmat procedura prevazuta la art.112 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv compensarea obligatiilor fiscale scadente si neachitate reprezentand impozit pe venitul microintreprinderilor, prin Nota privind compensarea obligatiilor fiscale nr.1215/19.02.2007.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, actele administrative fiscale emise de organele fiscale, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala s-a efectuat in vederea solutionarii decontului de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de 718316 lei, depus la AFPM Calarasi sub nr.1245/24.01.2006.

Perioada verificata: 22.03.2005 - 31.12.2005

Referitor la Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 02.02.2007, prin care s-a aprobat la rambursare suma de X lei si s-a respins suma de X lei, Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este investita sa se pronunte asupra legalitatii emiterii actului administrativ fiscal - Decizia de rambursare, in conditiile in care, in baza aceluiasi Raport de inspectie fiscala si pentru aceleasi obligatii fiscale, Activitatea de Control Fiscal a emis Decizia de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

In fapt, societatea solicita solutionarea decontului de T.V.A. cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei, depus la A.F.P.M.Calarasi sub nr. /24.01.2006.

In vederea solutionarii decontului de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare aferent lunii decembrie 2005 cu sold negativ in suma de X lei, depus la AFPM Calarasi sub nr.1245/24.01.2006 s-a efectuat inspectia fiscala generala pentru perioada 22.03.2005 - 31.12.2005.

Rezultatele verificarii efectuate au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, sume inscrise la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" al deciziei de impunere.

Organul fiscal teritorial, respectiv Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi, in baza prevederilor art.83 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, a Decontului de taxa pe valoarea adaugata inregistrat sub nr.1215/24.01.2006 si a Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, emite Decizia de rambursare a taxei pe

valoarea adaugata nr./19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata de rambursat, astfel:

- TVA solicitata la rambursare = X lei
- TVA aprobata la rambursare = X lei
- TVA respinsa la rambursare = X lei

Suma aprobata la rambursare a urmat procedura prevazuta la art.112 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv compensarea obligatiilor fiscale scadente si neachitate reprezentand impozit pe venitul microintreprinderilor, prin Nota privind compensarea obligatiilor fiscale nr.1215/19.02.2007.

Se retine astfel ca au fost emise doua acte administrative fiscale in baza aceluiasi raport de inspectie fiscala si pentru aceleasi obligatii fiscale:

-Decizia de impunere nr.19/02.02.2007, act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei;

-Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. din data de 19.02.2007 prin care se stabileste taxa pe valoarea adaugata aprobata la rambursare in suma de X lei, si taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare in suma de X lei;

In drept, OMFP nr.967/2005 privind aprobarea metodologiei de solutionare a deconturilor cu sume negative de taxa pe valoarea adaugata cu obtiune de rambursare, la pct.5 al Cap.2 "Procedura de solutiune a solicitărilor de rambursare", precizeaza:

"5. Deconturile cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare cu risc fiscal mare se transmit la compartimentul cu atribuții de inspecție fiscală.

(1) După efectuarea inspecției fiscale compartimentul cu atribuții în acest domeniu va întocmi raportul de inspecție fiscală.

(2) În cazul în care TVA deductibilă sau colectată se modifică față de sumele înscrise în decontul de TVA, se va întocmi decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, care are și rol de decizie de rambursare a TVA.

(3) În cazul în care cu ocazia inspecției fiscale nu sunt stabilite diferențe față de suma solicitată la rambursare, decizia de rambursare a TVA se emite de către compartimentul de specialitate."(...)

C. Fluxul operațiunilor în cazul deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare soluționate cu inspecție fiscală anticipată:

1. Deconturile cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, care au fost încadrate în categoria de risc mare, se transmit, zilnic, împreună cu documentația aferentă, compartimentului cu atribuții de inspecție fiscală în vederea efectuării verificării.

2. După finalizarea controlului, compartimentul cu atribuții în domeniul inspecției fiscale va întocmi Raportul de inspecție fiscală.

3. *Dacă în urma inspecției fiscale se stabilesc diferențe care afectează suma solicitată la rambursare, compartimentul cu atribuții în domeniul inspecției fiscale emite decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, care are și rol de decizie de rambursare a TVA, pe care o comunică plătitorului.* “

De asemenea, OMFP nr. 972 din 13 iunie 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", precizează:

ART. 2:

“Competența de a emite "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" revine organelor de inspecție fiscală care au efectuat inspecția fiscală.”

ART. 3:

“Formularul prevăzut la art.1, emis în urma inspecțiilor fiscale anticipate efectuate pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, are rol și de decizie de rambursare.

Conform Instrucțiunilor de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", prezentate în Anexa nr.2 a Ordinului nr.972/2006,:

a) *"Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată, precum și pentru comunicarea modului de soluționare cu inspecție fiscală anticipată a decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare, conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 967/2005, cu modificările ulterioare.”*

Punctul 2.2.1. "Soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare" al Deciziei de impunere se completează în cazul în care inspecția fiscală este efectuată pentru soluționarea unui decont de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiune de rambursare cu control anticipat și numai dacă s-a stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată.

Avand in vedere faptul ca in urma inspectiei fiscale efectuata la societate s-au stabilit diferente fata de suma solicitata la rambursare, actul administrativ fiscal prevazut a fi emis pentru comunicarea modului de solutionare cu inspectie fiscala anticipata a Decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare, este Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală.

Se retine astfel ca in mod legal si corect Activitatea de control fiscal a emis Decizia de impunere nr.19//02.02.2007, act administrativ fiscal prin care, la punctul 2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare" stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare suma de X lei.

Prin urmare, Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr./19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, urmeaza a fi anulata, actul administrativ fiscal prin care in mod legal s-a solutionat decontul de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare fiind decizia de impunere care are rol si de decizie de rambursare.

Referitor la solicitarea contestatoarei privind desfiintarea Deciziei de impunere nr.19/02.02.2007 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139/02.02.2007- act administrativ fiscal prin care organul de control stabileste suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei - suma respinsa la rambursare, si aproba la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, se retine ca Decizia de impunere nr.19/02.02.2007 a facut obiectul contestatiei formulata in data de 01.03.2007, in solutionarea careia DGFP Calarasi s-a pronuntat prin Decizia nr.11/16.04.2007.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.175, art.179 alin.(1), art.183 alin.(5), si art.186 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

D E C I D E:

Anularea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr.5130010002865/19.02.2007 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala nr.139 din 02.02.2007, actul administrativ fiscal prin care in mod legal s-a solutionat decontul de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare fiind Decizia de impunere nr.19/02.02.2007 care are rol si de decizie de rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.188 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,